

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 11Co/43/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5315205021
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Tichý
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:5315205021.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Tichého a členov senátu JUDr. Evy Malíkovej a JUDr. Vladimíra Topoľančíka, v spore žalobcu: J. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom U X. XXX, XXX XX M., právne zastúpený spoločnosťou Advokátska kancelária JUDr. Milan Chovanec s.r.o., advokátska kancelária, so sídlom Vojtecha Tvrdého 17, 010 01 Žilina, IČO: 36 436 640, proti žalovaným: 1/ J. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX Y. XXX, 2a/ J. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom U. XX, XXX XX U., Česká republika, 2b/ G. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. T. XXX, XXX XX K. - H., Česká republika, 2c/ D. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom U. XX, XXX XX U., Česká republika a 2d/ E. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. U. XXX, XXX XX H., Česká republika, všetci žalovaní právne zastúpení JUDr. Ľudmilou Kvašňovskou, advokátkou, s miestom výkonu advokácie Kukučínova 2839, 022 01 Čadca, IČO: 40 139 972, o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti a určenie neplatnosti zmluvy, o odvolaní žalovaného

1/ proti výroku II. a súvisiacemu výroku III. rozsudku Okresného súdu Čadca č. k. 9C/150/2015-320 zo dňa 10. novembra 2021 a odvolaní žalobcu voči výroku III. a IV. rozsudku Okresného súdu Čadca č. k. 9C/150/2015-320 zo dňa 10. novembra 2021, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku II., ktorým určil, že žalobca je výlučným vlastníkom parcely CKN č. 1931 - trvalý trávny porast o výmere 1691 m², zapísanej na liste vlastníctva číslo XXXX, katastrálne územie M., vo výroku III., ktorým žalobcovi a žalovanému 1/ nárok na náhradu trov konania navzájom nepriznal a vo výroku IV., ktorým žalovaným 2a/, 2b/, 2c/ a 2d/ priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, potvrdzuje.

Vo zvyšnej časti zostáva rozsudok súdu prvej inštancie nedotknutý.

Žalobcovi sa voči žalovanému 1/ priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

Žalovaným 2a/, 2b/, 2c/ a 2d/ sa nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Rozsudkom č. k. 9C/150/2015-320 zo dňa 10. novembra 2021 Okresný súd Čadca (ďalej aj „súd prvej inštancie“, resp. „okresný súd“) konanie v časti o určenie, že kúpna zmluva uzatvorená medzi J. W., nar. XX.XX.XXXX a T. O., nar. XX.XX.XXXX pod číslom V 1475/2013 je neplatná, zastavil (výrok I. rozsudku), určil, že žalobca je výlučným vlastníkom parcely CKN č. 1931 - trvalý trávny porast o výmere 1691 m², zapísanej na liste vlastníctva číslo XXXX, katastrálne územie M. (výrok II. rozsudku), žalobcovi a žalovanému 1/ nárok na náhradu trov konania navzájom nepriznal (výrok III. rozsudku) a žalovaným 2a/, 2b/, 2c/ a 2d/ priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorej bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku (výrok IV. rozsudku).

2. V odôvodnení napadnutého rozsudku súd prvej inštancie poukázal na to, že žalobca podaním zo dňa 15.07.2021 uplatnil svoje dispozičné oprávnenie disponovať s podanou žalobou a podanú žalobu v časti nároku na určenie, že kúpna zmluva uzatvorená medzi žalovaným 1/ a pôvodnou žalovanou 2/ je neplatná, zobral späť a v tejto časti žiadal konanie zastaviť. Z uvedených dôvodov potom súd prvej inštancie s poukazom na § 145 ods. 2 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) konanie v časti o určenie, že kúpna zmluva uzatvorená medzi žalovaným 1/ a pôvodnou žalovanou 2/ číslo V 1475/2013, zastavil.

Po uvedenom čiastočnom zastavení konania zostal predmetom sporu žalobcov nárok na určenie jeho výlučného vlastníckeho práva k pozemku parcela CKN č. 1931 - trvalý trávny porast o výmere 1691 m², zapísaného na liste vlastníctva č. XXXX, katastrálne územie M.. Keďže predmetom konania bola žaloba o určenie, či tu právo je, alebo nie je, ktorej základným predpokladom je preukázanie naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení v zmysle § 137 písm. c/ CSP, dospel k záveru, že žalobca má naliehavý právny záujem na ním požadovanom určení, že je výlučným vlastníkom predmetného pozemku. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že určením, či uvedená parcela patrí, resp. nepatrí do výlučného vlastníctva žalobcu, bude s konečnou platnosťou vyriešený právny vzťah žalobcu a žalovaného 1/ k uvedenému pozemku. Konštatoval, že v konaní medzi stranami sporu nebolo sporným, že parc. CKN č. 1931, zapísaná na liste vlastníctva číslo XXXX, katastrálne územie M. (ďalej aj „sporný pozemok“), ku ktorej je v katastri nehnuteľností evidovaný ako vlastník žalovaný 1/, je zhodná s parcelou EKN číslo 2365/3, zapísanou na liste vlastníctva č. XXXX, katastrálne územie M., ku ktorej je ako vlastník evidovaný žalobca. Súd prvej inštancie súčasne vychádzal aj z oznámenia (vtedajšej) Správy katastra Čadca

zo dňa 15.05.2008, z ktorého vyplynulo, že parcely CKN číslo 1931 a EKN číslo 2365/3 sa nachádzajú na tom istom mieste. Na základe uvedeného súd prvej inštancie ustálil, že parcela CKN č. 1931 tvoriaca predmet daného súdneho konania je totožná s parcelou EKN č. 2365/3.

2.1. Vykonaným dokazovaním mal súd prvej inštancie preukázané, že žalobca i žalovaný 1/ svoje vlastnícke právo k spornej parcele v súčasnosti v registri „C“ katastra nehnuteľností identifikovanej ako CKN č. 1931 odvodzovali rovnako od H. R.,

rod. O., keď táto skutočnosť bola v konaní nesporná. Stranami boli navzájom sporované právne tituly, od ktorých žalobca a žalovaný 1/ vlastnícke právo od H. R. odvodzovali. Napriek tomu, že žalobca v konaní spochybňoval existenciu výlučného vlastníckeho práva H. R. ku parcele CKN č. 1931 na základe notárskej zápisnice N 75/96, Nz 311/96 spísanej na Notárskom úrade JUDr. Dany Sálusovej dňa 11.09.1996, vychádzajúc z výsledkov vykonaného dokazovania, súd ustálil, že H. R. sa vlastníčkou spornej parcely stala najneskôr ku dňu 21.12.1993 titulom jej vydržania v zmysle § 134 Občianskeho zákonníka. Súd prvej inštancie vychádzal z obsahu uvedenej notárskej zápisnice N 75/96, NZ 311/96, podľa ktorej H. R. si vlastnícke právo k parcele Geometrickým plánom číslo 31562388-455/95 identifikovanej ako KN č. 1931 odvodzovala aj titulom dedenia po svojom manželovi J. R., zomrelom dňa XX.XX.XXXX, na základe rozhodnutia D 1006/83 zo dňa 25.10.1983, pričom uvedené dedičské rozhodnutie bolo predložené aj pri uzatvorení kúpnej zmluvy medzi H. R., rod. O. ako predávajúcou a žalobcom ako kupujúcim dňa 11.05.2007 formou notárskej zápisnice N 130/2007, Nz 18184/2007, NCRIs 18114/2007

na Notárskom úrade JUDr. Valérie Štetiarovej. Z uvedenej notárskej zápisnice rovnako vyplynulo vyjadrenie, že H. R. patrí podiel v parcele EKN číslo 2365/3 (vo vzťahu ku ktorej medzi stranami sporu bolo nesporným, že je totožná s pozemkom parcela CKN číslo 1931) titulom dedenia po manželovi J. R. na základe rozhodnutia, sp. zn. D 1006/83. Uvedené vyjadrenia H. R. o nadobudnutí jej vlastníckeho práva titulom dedenia po J. R. súd tak považoval za zhodné v oboch uvedených konaniach vedených pred Notárskym úradom JUDr. Dany Sálusovej, sp.zn. N 75/96 a Notárskym úradom JUDr. Valérie Štetiarovej sp.zn. N130/2007, Nz 18184/2007, NCRIs 18114/2007. Súd prvej inštancie súčasne konštatoval, že tieto vyjadrenia H. R. o nadobudnutí vlastníctva k spornej parcele dedením po manželovi J. R. sú umocnené aj rozhodnutím Štátneho notárstva v Čadci, sp. zn.

D 1006/83 zo dňa 25.10.1983, podľa ktorého po zomrelom J. R., zomrelom dňa XX.XX.XXXX bola H. R. právnu nástupkyňou a nadobudla titulom dedenia po J. R. tam špecifikované nehnuteľnosti, ako aj poľnohospodársku pôdu v užívaní socialistickej organizácie. Uvedené dedičské rozhodnutie po zomrelom J. R. bolo potom podľa názoru súdu prvej inštancie spôsobilé vyvolať v H. R. objektívne presvedčenie, že jej sporná nehnuteľnosť titulom dedenia po J. R. vlastnícky patrí, pričom v konaní nebolo ani jednou zo sporových strán tvrdené, ani preukázané, že po smrti J. R. H. R. túto nehnuteľnosť

nedržala, nenakladala s touto nehnuteľnosťou ako vlastnou, resp. bola pri nakladaní s ňou rušená. Súd mal za to, že práve naopak z obsahu spisového materiálu JUDr. Dany Sálusovej, sp. zn. N 75/96 vyplynulo potvrdenie Obecného úradu v M. zo dňa 19.02.1996, podľa ktorého parcela KN č. 1931 nebola v úžitku ani vo vlastníctve štátu, ani obce, že užívateľom uvedenej parcely je H. R., a že obec nemá k vydaniu osvedčenia o vlastníckom práve námietky. Súd prvej inštancie poukázal aj na spisový materiál Notárskeho úradu JUDr. Dany Sálusovej, v ktorom je založené tak čestné vyhlásenie T. O. zo dňa 19.02.1996, ako aj čestné vyhlásenie H. E., nar. XX.XX.XXXX zo dňa 19.02.1996, podľa ktorého držiteľkou parcely EN 1931, katastrálne územie M. je H. R., túto nepretržite drží a nikto si nároky do tejto nehnuteľnosti nerobí. Z uvedeného mal potom súd prvej inštancie preukázanú i nerušenú pokojnú a dobromyseľnú držbu H. R. k tejto parcele a súčasne potvrdením Obecného úradu M. zo dňa 19.02.1996 mal súd preukázanú spôsobilosť tejto parcely byť predmetom vydržania. Na základe uvedeného súd prvej inštancie ustálil,

že podmienky pre nadobudnutie vlastníckeho práva k spornej parcele jeho vydržaním podľa § 134 Občianskeho zákonníka menovaná splnila najneskôr ku dňu 21.12.1993, kedy uplynula desaťročná vydržacia doba počítaná odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia Štátneho notárstva v Čadci sp. zn. D 1006/83 zo dňa 25.10.1983, ktoré podľa doložky právoplatnosti nadobudlo právoplatnosť dňa 21.12.1983. Súd prvej inštancie poukázal na to, že v rozpore s týmto záverom o nadobudnutí vlastníckeho práva H. R.

k spornej parcele jeho vydržaním podľa § 134 Občianskeho zákonníka nie je ani konanie, predmetom ktorého bolo vydanie notárskej zápisnice N 75/96, NZ 311/96 zo dňa 11.09.1996, predmetom ktorej bolo vyhlásenie podľa zákona č. 293/1992 Zb. o výlučnom vlastníckom práve H. R. k spornej parcele, nakoľko je všeobecne známe, že postup nadobudnutia vlastníckeho práva upravený týmto zákonom predstavoval jednoduchší, menej komplikovaný spôsob usporiadania vlastníckych vzťahov, keď držiteľ nemusel tvrdiť, ani preukazovať nadobudnutie oprávnenej držby v čase predchádzajúcom zápisu na základe vyhlásenia o vlastníckom práve podľa zákona č. 293/1992 Zb. a zároveň i táto zápisnica sp. zn. N 75/96, NZ 311/96 zo dňa 11.09.1996 obsahuje vyhlásenie o tom, že H. R. nadobudla vlastníctvo k spornej parcele aj dedením po J. R. na základe D 1006/83. Súd prvej inštancie z týchto dôvodov argumentáciu žalobcu, že H. R. v čase vyhlásenia o vlastníckom práve spísaného do notárskej zápisnice, sp. zn. N 75/96, NZ 311/96 na Notárskom úrade JUDr. Dany Sálusovej dňa 11.09.1996 nebola výlučnou vlastníčkou spornej parcely, vyhodnotil ako nedôvodnú.

2.2. Súd prvej inštancie mal v spore preukázané, že prvým scudzovacím úkonom, predmetom ktorého bol prevod vlastníckeho práva k spornému pozemku parcela CKN

č. 1931, bola kúpna zmluva č. V 2986/1996 zo dňa 02.02.1996 (pozn. odvolacieho súdu: správne malo byť uvedené 02.02.1996) medzi v zmluve označenou predávajúcou H. R., nar. XX.XX.XXXX (pozn. odvolacieho súdu: správne malo byť uvedené XX.XX.XXXX) a kupujúcou T. O., nar. XX.XX.XXXX. Poukázal na to, že žalobca platnosť uvedenej zmluvy (t.j. vôľu H. R. túto zmluvu uzatvoriť) sporoval tým, že hodnovernosť/pravosť tejto kúpnej zmluvy zo dňa 02.02.1996 spochybňuje už údaj obsiahnutý v preambule zmluvy, kde sa uvádza „H. R. predáva nehnuteľnosť ....., ktorej je vlastníčkou na základe osvedčenia vydaného Notárskym úradom JUDr. Ľudmily Kupkovej v Turzovke N 75/96...“, pričom takáto notárska zápisnica podľa žalobcu neexistuje

z dôvodu, že nebola vydaná Notárskym úradom JUDr. Kupkovej, ale Notárskym úradom JUDr. Dany Sálusovej, a navyše žalobca spochybnil, že by v čase údajného spisovania alebo podpisovania kúpnej zmluvy mohol ktokoľvek vedieť, že dňa 11.09.1996 bude mať notárska zápisnica poradie N 75/96. Súd prvej inštancie v nadväznosti na uvedené poukázal

na písomné znenie uvedenej kúpnej zmluvy č. V 2986/96, podľa ktorého dátum uzatvorenia zmluvy bol dňa 02.02.1996, pričom podpisy predávajúcej i kupujúcej na tejto kúpnej zmluve boli podľa osvedčovacej doložky Obvodného úradu Turzovka, Matrika osvedčené toho istého dňa 02.02.1996 a do knihy na overovanie boli zapísané pod poradovým číslom 263 a 264/1996. Súčasne konštatoval, že z preambuly zmluvy bez akýchkoľvek pochybností vyplynul zápis „H. R. .... ako predávajúca odpredáva T. O. ... ako kupujúcej nehnuteľnosť ....., ktorej nehnuteľnosti je vlastníčkou na základe osvedčenia vydaného Notárskym úradom JUDr. Ľudmily Kupkovej v Turzovke, N 75/96...“ s tým, že existencia spisového materiálu vedeného pred Notárskym úradom JUDr. Ľudmily Kupkovej v Turzovke vedeného pod spisovou značkou N 75/96, ktorého účastníčkou by bola H. R., v konaní tvrdená ani preukázaná nebola, pričom v konaní bol predložený spisový materiál Notárskeho úradu JUDr. Dany Sálusovej, sp.zn. N 75/96, predmetom ktorého bolo vyhlásenie o vlastníckom práve H. R. ku parcele KN č. 1931 spísané do notárskej zápisnice N 75/96, NZ 311/96 dňa 11.09.1996. Ustálil, že zo spisu Notárskeho úradu JUDr. Dany Sálusovej vedeného pod sp.zn. N 75/1996 vyplynulo, že návrh/žiadosť o vydanie osvedčenia bolo

datované dátumom 22.02.1996 a táto žiadosť bola i podľa prezenčnej pečiatky Notárskeho úradu JUDr. Sálusovej tomuto úradu doručená dňa 22.02.1996. Na základe uvedeného súd prvej inštancie dospel k záveru, že konanie o vydanie osvedčenia o vlastníckom práve H. R. k parcele KN č. 1931 začalo o 20 dní neskôr, ako bola datovaná kúpna zmluva, predmetom ktorej bol prevod vlastníckeho práva k uvedenej parcele z H. R. na T. O.. Uvedenú skutočnosť považoval súd prvej inštancie za skutočnosť vzbudzujúcu odôvodnené pochybnosti o okolnostiach, za ktorých mala byť uvedená kúpna zmluva medzi H. R. a T. O. uzatvorená, pričom tieto pochybnosti neboli počas celého konania odstránené. Súd prvej inštancie neakceptoval obranu žalovaného 1/, že pokojne už k 02.02.1996 mohla byť predmetná notárska zápisnica rozpracovaná, nakoľko podľa § 33 ods. 1 oznámenia Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 57/1993 Z. z. spisovú značku tvorí nielen príslušný register, do ktorého je vec zapísaná a posledné dvojčísle kalendárneho roku, ale aj poradové číslo veci, t. j. číslo, v akom sa jednotlivé veci za sebou radia podľa okamihu, kedy príslušnému notárovi dôjdu, napadnú. Uvedená definícia spisovej značky preto podľa názoru súdu prvej inštancie vylučovala možnosť pridelenia spisovej značky vopred (skôr než vec vôbec notárovi napadne), keď konštatoval, že navyše nie je možné celkom vylúčiť i tú možnosť, že vec nemusí byť ani vôbec podaná notárovi

na vybavenie. Podľa názoru súdu prvej inštancie okrem uvedenej pochybnosti o okolnostiach uzatvorenia predmetnej zmluvy č. V 2896/1996 vyvoláva pochybnosť aj čestné vyhlásenie samotnej kupujúcej z tejto kúpnej zmluvy zo dňa 19.02.1996, ktoré je založené v spise Notárskeho úradu JUDr. Dany Sálusovej N 75/96, ktorým T. O. ku dňu 19.02.1996 vyhlásila, že H. R. je držiteľom nehnuteľnosti EN č. 1931, katastrálne územie M., túto nehnuteľnosť nepretržite drží a nikto si nároky do tejto nehnuteľnosti nerobí, pričom podpis T. O. bol úradne overený toho istého dňa, t. j. 19.02.1996, t. j. 17 dní po dátume, ku ktorému mala byť uzatvorená kúpna zmluva, predmetom ktorej bola sporná nehnuteľnosť. Podľa názoru súdu prvej inštancie potom nie je v súlade s logikou, aby nadobúdateľ, ktorý sa cíti byť objektívne so zreteľom na všetky okolnosti skutočným nadobúdateľom, po uzatvorení právneho úkonu, na základe ktorého má nadobudnúť vlastnícke právo, učinil vyhlásenie, ktorým takéto následky poprie. Podľa jeho názoru by logickým u osoby, ktorá sa objektívne a so zreteľom na všetky okolnosti cíti byť skutočným nadobúdateľom, bolo už takého vyhlásenie po uzatvorení nadobúdacieho titulu neučiniť. Keďže pochybnosti o okolnostiach uzatvorenia kúpnej zmluvy č. V 2896/96

a skutočnej vôle túto zmluvu uzatvoriť, jej platnosti, neboli do rozhodnutia súdu odstránené, súd prvej inštancie pri komplexnom vyhodnotení všetkých týchto okolností dospel k záveru, že H. R. uvedenú kúpnu zmluvu reálne neuzatvorila, a preto v súlade s § 37 Občianskeho zákonníka vyhodnotil kúpnu zmluvu č. V 2896/96 ako absolútne neplatný právny úkon, nevyvolávajúci žiadne právne účinky, a teda na základe uvedenej kúpnej zmluvy č. V 2896/96 vlastnícke právo k spornej parcele CKN číslo 1931 na kupujúcu T. O. pre jej neplatnosť neprešlo. Súčasne mal za to, že čestné vyhlásenie T. O. zo dňa 19.02.1997 (pozn. odvolacieho súdu: správne malo byť uvedené 19.02.1996) spochybnilo i dobromyseľnosť menovanej ako kupujúcej z tejto kúpnej zmluvy, a preto kúpna zmluva č. V 2896/96 nebola spôsobilá vyvolať u kupujúcej so zreteľom

na všetky okolnosti objektívne presvedčenie, že jej sporná nehnuteľnosť vlastnícky patrí ako nevyhnutný predpoklad pre začatie plynutia lehoty na nadobudnutie vlastníckeho práva jeho vydržaním podľa § 134 Občianskeho zákonníka.

2.3. V nadväznosti na uvedené súd prvej inštancie poukázal na to, že ďalším v poradí druhým scudzovacím úkonom, predmetom ktorého bol prevod vlastníckeho práva k spornej parcele CKN č. 1931, bola darovacia zmluva uzatvorená medzi T. O. ako daryňou a pôvodnou žalovanou 2/ ako obdarovanou. Konštatoval, že z predloženého písomného znenia uvedenej darovacej zmluvy, ktorá bola uzatvorená dňa 23.06.1997, vyplýva, že T. O. touto zmluvou darovala okrem parcely KN

č. 1932 - zastavaná plocha pod domom číslo 90 o výmere 780 m² a domu číslo 90, katastrálne územie M. aj parcelu KN č. 1931 - trvalý trávny porast o výmere 1691 m², ktorá tvorí predmet sporu. Na základe uvedeného vychádzajúc zo zásady, že „nikto nemôže previesť

na iného viac práv ako má sám“, dospel k záveru, že ani T. O. ako daryňa nemohla touto zmluvou previesť vlastníctvo k uvedenej parcele CKN č. 1931 na pôvodnú žalovanú 2/ T. O.. Z uvedeného dôvodu podľa súdu darovacia zmluva zo dňa 23.06.1997 je v časti, ktorej predmetom bolo darovanie nehnuteľnosti CKN č. 1931, podľa

§ 39 Občianskeho zákonníka absolútne neplatná, pričom zvyšnej časti darovacej zmluvy sa tento záver o jej neplatnosti nedotýka. Keďže darovacia zmluva (v časti prevodu sporného pozemku) bola ako neplatný právny úkon spôsobilá u pôvodnej žalovanej 2/ vyvolať objektívne presvedčenie, že jej sporná parcela CKN č. 1931 vlastnícky patrí, sa súd prvej inštancie zaoberal otázkou vydržania tejto nehnuteľnosti pôvodnou žalovanou 2/. V tejto súvislosti poukázal na čl. VII. písomného znenia tejto

zmluvy, podľa ktorého vlastníctvo k darovaným nehnuteľnostiam prechádza na obdarovanú dňom vkladu vlastníckeho práva na Okresnom úrade v Čadci a týmto dňom na ňu prechádzajú všetky práva a povinnosti s darovanými nehnuteľnosťami spojené. Na základe uvedeného viazal vznik dobromyseľnosti žalovanej 2/, že jej sporná parcela vlastnícky patrí, až na okamih, kedy táto darovacia zmluva bola odkladovaná do katastra nehnuteľností. Konštatoval, že vklad tejto darovacej zmluvy bol povolený podľa pečiatky Okresného úradu v Čadci, katastrálny odbor dňa 10.10.2001 a až uvedeným dňom boli podľa názoru súdu prvej inštancie splnené všetky podmienky na vznik dobromyseľnosti pôvodnej žalovanej 2/, že je vlastníčkou spornej parcely CKN č. 1931, ako nevyhnutného predpokladu pre nadobudnutie vlastníckeho práva k tejto parcele a desaťročná doba podľa § 134 Občianskeho zákonníka by bola uplynula dňa 10.10.2011. Súd prvej inštancie konštatoval, že v konaní bolo nesporným, že v roku 2008, teda pred uplynutím vydržacej doby na strane pôvodnej žalovanej 2/, bola k parcele zapísaná poznámka o duplicitnom vlastníctve a medzi žalobcom a pôvodnou žalovanou 2/ vznikol o tejto nehnuteľnosti spor. Podľa názoru súdu prvej inštancie už uvedená poznámka o duplicitnom vlastníctve bola spôsobilá narušiť dobromyseľnosť pôvodnej žalovanej 2/, že jej sporná parcela vlastnícky patrí. Z uvedených dôvodov podmienka dobromyseľnej, nerušenej držby po celú zákonom stanovenú dobu u pôvodnej žalovanej 2/ ako základný predpoklad pre nadobudnutie vlastníctva preto v konaní splnená nebola. Preto podľa záveru súdu prvej inštancie pôvodná žalovaná 2/ vlastnícke právo k predmetu sporu vydržaním nenadobudla a nebola spôsobilá túto parcelu ani ďalej prevádzať na žalovaného 1/ na základe kúpnej zmluvy zo dňa 17.05.2013.

2.4. Z dôvodu nepreukázania nadobudnutia vlastníckeho práva k spornej nehnuteľnosti zo strany žalovaných dospel súd prvej inštancie k záveru, že H. R. bola naďalej oprávnená s touto nehnuteľnosťou nakladať, disponovať a túto nehnuteľnosť ďalej previesť a teda bola oprávnená túto nehnuteľnosť kúpnu zmluvou uzatvorenou so žalobcom formou notárskej zápisnice N 275/05, Nz 46190/05, NCRIs 45581/05 zo dňa 04.10.2005 a kúpnu zmluvou uzatvorenou so žalobcom formou notárskej zápisnice N 130/2007, Nz 18184/2007 zo dňa 11.05.2007 na žalobcu previesť. Súd prvej inštancie sa nestotožnil s obranou žalovaného 1/, ktorý namietal, že uvedená nehnuteľnosť v čase uzatvorenia kúpnej zmluvy so žalobcom už neexistovala, bola iba formálne zapísaná v katastri nehnuteľností, keď poukázal na to, že predmetom prevodu vlastníckeho práva k nehnuteľnosti je reálna časť zemského povrchu, nie číslo evidované v katastri nehnuteľností, keď navyše v danom prípade z výpovede svedka N. X. (ktorou potvrdil výpoveď svedka H. E., vo vzťahu ku ktorému súd pre jeho príbuzenský pomer k žalobcovi konštatoval existenciu pochybnosti o vierohodnosti jeho výpovede) vyplynulo, že žalobca, H. R. a H. E. sporný pozemok obhliadali a boli na tomto pozemku. Z uvedeného potom súd prvej inštancie vyvodil, že H. R. odpredávala žalobcovi reálnu časť zemského povrchu, ktorej bola z vyššie uvedených dôvodov vlastníčkou. V tejto súvislosti poukázal na to, že i nehnuteľnosti identifikované registrom „E“ v katastri nehnuteľností sú spôsobilé byť predmetom občianskoprávných vzťahov. Výpoveďou svedka N. X. považoval súd prvej inštancie za vyvrátenú obranu žalovaného 1/, že žalobca kupoval od H. R. všetky nehnuteľnosti, ktoré boli evidované v katastri na jej meno a do kúpnej zmluvy sa tak dostala aj parcela EKN č. 2635/3.

2.5. Pokiaľ žalovaný namietal plnú moc na zastupovanie H. R. v konaní vedenom pred Notárskym úradom JUDr. Valérie Štetiarovej pod N 130/2007, Nz 18184/2007, teda že N. X. nebol splnomocnený splnomocniť ďalšiu osobu na zastupovanie H. R., súd prvej inštancie i túto obranu žalovaného vyhodnotil ako nedôvodnú, a to vzhľadom na to, že z obsahu uvedeného spisového materiálu N 130/2007, Nz 18184/2007 vyplynulo, že H. R. pri uvedenej kúpnej zmluve zastupoval H. E. na základe plnej moci udelenej mu priamo H. R. dňa 24.08.2005 a v konaní nebolo tvrdené, ani preukázané, že táto plná moc udelená H. R. H. E. ku dňu uzatvorenia kúpnej zmluvy dňa 11.05.2007 zanikla či už jej výpoveďou alebo odvolaním, pričom k jej zániku ku dňu uzatvorenia zmluvy nedošlo ani v dôsledku úmrtia splnomocniteľky H. R., ktorá podľa predloženého úmrtného listu zomrela až dňa XX.XX.XXXX.

2.6. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol tak, že žalobca bol voči žalovanému 1/ úspešný čo do uplatneného nároku o určenie vlastníckeho práva k označenej nehnuteľnosti a voči všetkým žalovaným bol neúspešný v časti nároku o určenie, že kúpna zmluva uzatvorená medzi J. W. a T. O.

(pod č. V 1475/2013) je neplatná. Poukázal na to, že žalovaný 1/ bol v spore úspešný v časti o určenie neplatnosti uvedenej kúpnej zmluvy, ktorý nárok zobral žalobca späť, teda procesne zaviniť zastavenie konania v tejto časti a neúspešný bol čo do žalobcom uplatneného nároku na určenie vlastníckeho práva. Vzhľadom na rovnaký vzájomný pomer úspechu žalobcu a žalovaného 1/, súd o nároku na náhradu trov konania rozhodol tak, že uvedeným subjektom nárok na ich náhradu navzájom nepriznal. Vo vzťahu k žalovaným 2a/ až 2d/, ako dedičom

po pôvodne žalovanej 2/ T. O., ktorí boli v spore úspešní v časti o určenie neplatnosti kúpnej zmluvy, z dôvodu procesného zavinenia žalobcu na zastavení konania o tomto nároku, priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

3. Voči predmetnému rozsudku podal odvolanie tak žalovaný 1/, a to voči výroku II. a súvisiacemu výroku III. rozsudku súdu prvej inštancie, ako aj žalobca, ktorý podal odvolanie voči výrokom III. a IV. rozsudku súdu prvej inštancie.

4. Žalovaný 1/ v odvolaní zo dňa 22.11.2021 v spojení s doplnením odvolania zo dňa 25.11.2021 namietal, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP), ako aj z dôvodu, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 365 ods. 1 písm. b/ CSP). Mal za to, že súd prvej inštancie nesprávne vyhodnotil okolnosti uzatvorenia kúpnej zmluvy č. V 2986/1996, ktorá bola spolu s geometrickým plánom vložená do katastra nehnuteľností dňa 18.12.1996. Poukázal na to, že notárska zápisnica nemá konštitutívne účinky, ale iba deklaratórne, pričom NZ iba deklarovala existujúci stav, že H. R. je výlučnou vlastníčkou parcely CKN č. 1931. Chybné meno notára uvedené v zmluve považuje za chybu v písaní, pričom číslo notárskej zápisnice uvedené v tejto zmluve a na notárskej zápisnici je zhodné. Pripustil, že písomná žiadosť o vydanie NZ uvedená v spise bola notárke JUDr. Dane Sálusovej podaná až 22.2.1996 (20 dní po podpise zmluvy), avšak nie je vylúčené, že žiadosť o vyhotovenie NZ mohla byť konzultovaná a podaná už skôr aj ústne a bolo jej pridelené poradové číslo N 75/96. O tom, že u notárky JUDr. Sálusovej už pred podpisom samotnej kúpnej zmluvy mohla byť podaná ústna žiadosť (prípadne iná písomná žiadosť) svedčí aj fakt, že dňa 19.02.1996, teda pred podaním písomnej žiadosti, bolo vyhotovené a podpisované čestné vyhlásenie dvoch svedkov k vydaniu NZ pre H. R., z čoho vyplýva, že sa okolo NZ pracovalo už skôr, ako bola dňa 22.02.1996 podaná písomná žiadosť. Poukázal na to, že takýto postup notára možno nebol v súlade s pravidlami, ktoré upravovali vyhotovenie NZ, ale nemôže mať vplyv na absolútnu neplatnosť predmetnej zmluvy. Poukázal na to, že podľa § 588 Občianskeho zákonníka platného v čase podpisu zmluvy boli podstatnými náležitosťami kúpnej zmluvy predmet kúpy a kúpna cena, pričom uvedené náležitosti táto kúpna zmluva obsahuje, keď zároveň bola uzatvorená v písomnej forme a bola vložená do katastra nehnuteľností tak, ako to zákon vyžadoval. Žalovaný 1/ mal za to, že z predmetnej kúpnej zmluvy je nepochybné, že H. R. parcelu CKN č. 1931 predala T. O. za dohodnutú kúpnu cenu. Z uvedeného vyvodil, že aj keby údaje o notárskej zápisnici v predmetnej kúpnej zmluve vôbec neboli, alebo boli uvedené mylne, nemôže to mať vplyv na platnosť kúpnej zmluvy, pretože sa nejednalo o podstatnú náležitosť kúpnej zmluvy, pričom podstatné v čase uzatvorenia kúpnej zmluvy bolo, že predávajúca H. R. bola vlastníčkou parcely CKN č. 1931, túto parcelu predala kupujúcej za dohodnutú kúpnu cenu a zmluva obsahovala podstatné náležitosti podľa zákona, bola podpísaná a vložená do katastra nehnuteľností. Súčasne poukázal na to, že NZ a návrh na vklad vlastníckeho práva podľa predmetnej kúpnej zmluvy boli naraz podané do katastra nehnuteľností dňa 05.12.1996, pričom návrh na vklad kúpnej zmluvy obsahoval ku dňu vkladu všetky náležitosti, ktoré v tom čase Katastrálny zákon ku vkladu vyžadoval. Na základe uvedeného má žalovaný 1/ za to, že na predmetnú zmluvu sa nevzťahuje ani jedno ustanovenie o neplatnosti zmluvy podľa Občianskeho zákonníka a súd nesprávne právne posúdil predmetnú kúpnu zmluvu ako absolútne neplatný právny úkon.

4.1. Pokiaľ ide o ďalší dôvod, pre ktorý súd vyhodnotil predmetnú kúpnu zmluvu za absolútne neplatný právny úkon, t.j. že T. O. podpísala čestné vyhlásenie dňa 19.02.1996, ktorým vyhlásila, že H. R. je držiteľom nehnuteľnosti EN 1931 a túto nehnuteľnosť nepretržite drží a nikto si nároky do tejto nehnuteľnosti nerobí, čím podľa názoru súdu prvej inštancie táto poprela následky uzatvorenej kúpnej zmluvy a nemala skutočnú vôľu predmetnú kúpnu zmluvu uzatvoriť, s uvedeným záverom sa žalovaný 1/ nestotožnil. Poukázal na to, že T. O. čestným prehlásením iba ako svedok potvrdzovala, že H. R. bola skutočným vlastníkom pozemku, pričom táto ešte dňa 19.02.1996 bola vlastníkom tohto pozemku. T. O. sa stala vlastníkom pozemku až vkladom predmetnej kúpnej zmluvy

do katastra nehnuteľností dňa 18.12.1996, takže v čase podpisu čestného vyhlásenia bolo toto tvrdenie pravdivé a nemožno s ním spájať akýkoľvek prejav vôle nenadobudnúť vlastníctvo. Z uvedeného žalovaný 1/ vyvodil, že podpis čestného vyhlásenia k NZ nebolo ani zrušením predmetnej kúpnej zmluvy, ani odstúpením od tejto zmluvy zo strany T. O., ale práve naopak, podpisom čestného vyhlásenia zo dňa 19.02.1996 T. O. vykonala úkon k tomu, aby NZ bola vydaná, a aby predmetná kúpna zmluva mohla byť spolu s NZ podaná do katastra nehnuteľností a zavkladovaná, a aby na jej základe nadobudla vlastníctvo k parcele CKN č. 1931. Jej úmyslom bolo teda nadobudnúť vlastníctvo a nie jeho nadobudnutie zrušiť, ako to vyhodnotil súd prvej inštancie, ktorý vôbec nevzal do úvahy úmysel konajúcej strany.

4.2. Žalovaný 1/ má za to, že T. O. nadobudla pozemok titulom kúpnej zmluvy zo dňa 02.02.1996, pričom však z opatrnosti poukázal na skutočnosť, že aj keby predmetná zmluva bola absolútne neplatná, na jej základe by T. O. začala plynúť vydržacia doba a jej nástupkyňa T. O. by nadobudla pozemok podľa § 134 Občianskeho zákonníka vydržaním a ako vlastníčka bola oprávnená ďalej previesť pozemok na neho. Žalovaný 1/ uviedol, že týmito skutočnosťami sa súd síce zaoberal, ale z nesprávneho právneho posúdenia následne nesprávne posudzoval ďalšie skutočnosti. Vyjadril nesúhlas so záverom súdu prvej inštancie, že čestné vyhlásenie T. O. zo dňa 19.02.1996 spochybnilo jej dobromyseľnosť ako kupujúcej z tejto kúpnej zmluvy, a preto kúpna zmluva nebola spôsobilá vyvolať u kupujúcej so zreteľom na všetky okolnosti objektívne presvedčenie, že jej sporná nehnuteľnosť vlastnícky patrí ako nevyhnutný predpoklad pre začatie plynutia doby na nadobudnutie vlastníckeho práva vydržaním podľa § 134 Občianskeho zákonníka. Poukázal na to, že T. O. hoci mala dostatok času, nikdy nedala pokyn na zrušenie predmetnej kúpnej zmluvy zo dňa 02.02.1996 alebo na zastavenie katastrálneho konania, zrušenie rozhodnutia o vklade zmluvy. Keby mala úmysel nenadobudnúť vlastníctvo, tak by takéto úkony vykonala a mala dostatok času ich vykonať, nakoľko od podpisu zmluvy, t.j. dňa 02.02.1996, do dňa vkladu, t. j. do 18.12.1996, ubehol dlhší čas. Poukázal na to, že predmetná kúpna zmluva vyvolala u kupujúcej T. O. presvedčenie, že je vlastníkom parcely CKN č. 1931, pretože kúpenú parcelu ihneď užívala spolu s domom, keď o predaji pozemku H. R. a jeho následnom užívaní vypovedala na pojednávaní dňa 12.01.2017 svedkyňa T. Y., ktorá býva pri spornom pozemku a bola susedou T. O. a neskôr T. O., ako aj W. N. v písomnom čestnom prehlásení zo dňa 03.01.2017. Má za to, že z týchto výpovedí možno jednoznačne vyvodíť dobromyseľnosť T. O., avšak súd skutočnosti vyplývajúce z výpovede menovaných vôbec nevzal do úvahy pri posudzovaní dobromyseľnosti a nepretržitosti držby a zameral sa iba na podpísané čestné prehlásenie z 19.02.1996, ktoré bolo úkonom k nadobudnutiu vlastníctva od p. R. a nie úkonom, ktorým by T. O. poprela následky kúpnej zmluvy. Skutočnosť, že T. O. bola a cítila sa ako vlastníčka potvrdzuje aj uzatvorenie darovacej zmluvy so sestrou T. O..

4.3. Žalovaný 1/ sa nestotožnil so záverom súdu prvej inštancie, ktorý považoval kúpnu zmluvu zo dňa 02.02.1996 za absolútne neplatný právny úkon a následne dospel k chybnému záveru, že ani T. O. nemohla od sestry T. O. nadobudnúť vlastnícke právo v zmysle zásady, že nikto nemôže previesť na iného viac práv, ako má sám, na základe darovacej zmluvy zo dňa 23.06.1997. Poukázal na to, že obidve tieto zmluvy obsahujú rovnaké ustanovenie, že vlastníctvo na nadobúdateľa prechádza až dňom vkladu zmluvy na Okresnom úrade Čadca, odbor katastrálny, keď súd prvej inštancie toto ustanovenie vo vzťahu k týmto zmluvám posúdil inak a vyvodil z neho rôzne právne dôsledky. V tejto súvislosti poukázal na to, že pri posudzovaní čestného vyhlásenia zo dňa 19.02.1996 učeného T. O. s predmetnou kúpnou zmluvou zo dňa 02.02.1996 považoval súd prvej inštancie toto čestné vyhlásenie za prejav nevôle nadobudnúť vlastníctvo, keď v uvedenom čase T. O. ešte nebola vlastníčkou predmetnej nehnuteľnosti a naopak pri posudzovaní darovacej zmluvy medzi T. O. a T. O. z tohto ustanovenia vyvodil, že dobromyseľnosť T. O. nevznikla pri uzatvorení darovacej zmluvy s podpisom dňa 23.06.1997, ale vznikla až vkladom do katastra dňa 10.10.2001 a od tohto dátumu súd určil dobromyseľnosť T. O. a plynutie desaťročnej doby na vznik vlastníckeho práva vydržaním. V tejto súvislosti poukázal na to, že T. O. sa ako vlastníčka domu a pozemku správala od samého začiatku, t.j. od podpisu zmluvy, keď podpis predmetnej darovacej zmluvy dňa 23.06.1997 vyvolal v nej presvedčenie, že jej pozemok patrí a bola dobromyseľná. V tejto súvislosti poukázal na vyjadrenie: „Na tom záhone O. robila, sadila si tam zemiaky, zeleninu“. Žalovaný 1/ poukázal na to, že

T. O. nečakala 4 roky kým sa zmluva vloží do katastra nehnuteľností, aby sa mohla správať ako vlastník a tento pozemok

po nadobudnutí od sestry ihneď začala užívať. V tejto súvislosti poukázal na to, že predmetná darovacia zmluva bola zavkladovaná až o štyri roky neskôr po podaní návrhu na vklad do katastra nehnuteľností, avšak na posudzovanie dobromyseľnosti T. O. to nemalo žiadny vplyv, pretože ona sa držby ujala ihneď, a nie až po vklade zmluvy, keď skutočnosť, že predmetná darovacia zmluva nebola zavkladovaná, obidve účastníčky tejto zmluvy nemohli nijako ovplyvniť, nakoľko to nebol dôsledok chyby účastníkov zmluvy. V súvislosti s dobromyseľnosťou T. O. poukázal žalovaný 1/ na Nález Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 484/2015 zo 14.11.2018, ako aj rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 Cdo 117/1994. Z uvedeného potom vyvodil, že k počiatku oprávnenej držby T. O. došlo dňa 02.02.1996 podpisom kúpnej zmluvy a táto pokračovala u T. O. podpisom darovacej zmluvy dňa 23.06.1997.

4.4. Žalovaný 1/ súčasne poukázal na to, že pokiaľ žalobca svoje vlastnícke právo odvodzuje od kúpnej zmluvy č. N 275/05, Nz 46190/05 zo dňa 04.10.2005 a kúpnej zmluvy N 130/2007, Nz 18184/2007 zo dňa 11.05.2007 uzatvorenej medzi žalobcom J. H. a predávajúcou H. R., tak predmetom týchto kúpnych zmlúv bola parcela v stave EKN č. 2365/3 a nie CKN 1931, ktorú žalobca žiada určiť do svojho vlastníctva. Poukázal na to, že v čase uzatvorenia kúpnej zmluvy č. N 275/2005 predávajúca H. R. nebola vlastníkom parcely CKN č. 1931 už takmer 9 rokov. V tejto súvislosti poukázal na to, že pani R. bola v čase podpisu kúpnej zmluvy

č. N 275/05, Nz 46190/05 zo dňa 04.10.2005 vedená na LV ako spoluvlastníčka parcely EKN č. 2365/3 iba v dôsledku chyby katastra nehnuteľností, keď pri zápise parcele CKN č. 1931 v roku 1997 kataster nevyrazil EKN parcelu, ktorá celá zanikla, čo je aj uvedené v Geometrickom pláne č. 455/95, ktorý bol súčasťou prevodu v roku 1996. Skutočnosť, že došlo k nesprávnemu zápisu EKN parcely na list vlastníctva v rámci projektu ZRPS vyplýva aj z uznesenia OR PZ v Čadci z 11.03.2014, konkrétne z výpovede vedúceho právneho oddelenia katastra v Čadci Mgr. D. S. a vtedajšieho riaditeľa katastra Ing. T. H.. Žalovaný 1/ poukázal na to, že zápis parcely EKN na liste vlastníctva vôbec nezodpovedal skutočnosti a v skutočnosti po zápise parcely CKN č. 1931 na LV a do mapového operátu parcela EKN č.2365/3 už neexistovala a v mapovom operáte neexistuje dodnes, keď skutočnosť má prevahu nad katastrom. Súčasne poukázal na to, že Správa katastra Čadca vo svojom vyjadrení zo dňa 15.05.2008 potvrdila, že parcela CKN má prednosť pred parcelou EKN, ktorú ani nemožno stotožniť s reálnym pozemkom. Na základe uvedeného v zmysle zásady, že „nikto nemôže na iného previesť viac práva, ako sám má“, žalobca nikdy vlastnícke právo k parcele CKN č. 1931 (totožná s EKN č. 2365/3) od H. R. nenadobudol, lebo už nebola jej vlastníkom takmer 9 rokov, a preto žalobca nemôže tvrdiť, že je výlučným vlastníkom parcely CKN č. 1931. Má za to, že chyba spôsobená katastrom nehnuteľností, ktorý nevyrazil pôvodnú EKN parcelu z listu vlastníctva, nemôže mať za následok vznik vlastníckeho práva žalobcu k parcele CKN

č. 1931 a zánik vlastníctva žalovaného 1/, resp. jeho právnych predchodcov, ktorí uvedenú parcelu nadobudli na základe zmlúv (kúpnej zmluvy zo dňa 02.02.1996, darovacej zmluvy podpísanej dňa 23.06.1997, prípadne kúpnej zmluvy zo dňa 17.05.2013) a dobromyseľne ju užívali od roku 1996 do roku 2008, keď až v roku 2008 mohla byť prvýkrát narušená ich dobromyseľnosť.

4.5. Na základe uvedeného navrhol, aby Krajský súd v Žiline napadnuté rozhodnutie zmenil tak, že žalobu žalobcu zamietal a žalovanému 1/ priznal náhradu trov konania, resp. aby napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie a rozhodnutie s tým, že žalovaný si voči žalobcovi uplatnil nárok na náhradu trov konania.

4.6. V doplnení odvolania zo dňa 25.11.2021 poukázal žalovaný 1/ na to, že súd prvej inštancie vo svojom rozsudku porušil právo žalovaného 1/ na spravodlivý proces z dôvodu, že riadne neodôvodnil svoje rozhodnutie, pričom v odôvodnení nedostatočne vysvetlil svoje rozhodnutie a nevyhodnotil podstatné vykonané dôkazy - predovšetkým svedecké výpovede T. O., T. Y. a W. N. a ani neuviedol dôvody, prečo ich nebral do úvahy, keď tieto výpovede potvrdzovali nadobudnutie a existenciu vlastníckeho práva k parcele a jej nepretržité užívanie T. O., T. O.

a potom aj žalovaným 1/. Má za to, že okolnosti vyplývajúce z týchto výpovedí sú natoľko podstatné pre posúdenie vzniku existencie vlastníctva k parcele, aby sa súd s nimi v odôvodnení rozsudku zaoberal. Z uvedených dôvodov, keďže sa súd prvej inštancie týmito výpovedami nevyšporiadal, má žalovaný 1/ za to, že rozhodnutie nie je z tohto dôvodu preskúmateľné.

5. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu poukázal na to, že súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci, vykonal dokazovanie, ktoré vyhodnotil v súlade s ust. § 191 a nasl. CSP a dospel k správnym skutkovým zisteniam a právnym záverom. Nesúhlasil s tvrdeniami žalovaného 1/ o tom, že by súd prvej inštancie zle vyhodnotil okolnosti uzatvorenia žalovanou stranou tvrdenej zmluvy ako titulu jeho nadobudnutia, že by už dňa 19.02.1996 mohlo byť komukoľvek (a ani samotnej notárke) zrejmé, aké bude mať dátumy a poradové číslovanie notárskych zápisníc o niekoľko mesiacov neskôr, že by sa za falzifikáciu, či pozmenenie textu zmluvy mala prenášať zodpovednosť na notára, príp. že by skutočnosti vylučujúce riadne a platné uzavretie zmluvy nemali mať vplyv na samotnú platnosť a účinnosť zmluvy. Má za to, že žalovaný 1/ k veci samotnej neuviedol žiadne skutočnosti, s ktorými by sa súd doteraz nevysporiadal, a ktoré by boli spôsobilé inak vyhodnotiť skutkový stav, ako aj zásadne prijaté právne závery. Na základe uvedeného navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku II. potvrdil, vo výroku III. a IV. zmenil tak, že žalobca má nárok na náhradu trov konania prvej inštancie v rozsahu 100 % a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania druhej inštancie v rozsahu 100 %.

5.1. Vo vyjadrení k odvolaniu žalobca opätovne (zopakujúc svoju argumentáciu pred súdom prvej inštancie vo vyjadrení zo dňa 15.07.2021) poukázal na to, že na základe vykonaného dokazovania súdu prvej inštancie bolo jednoznačne preukázané, že je výlučným vlastníkom nehnuteľností parcely registra „E“ 2365/3 orná pôda o výmere 1607 m², zapísanej na LV XXXX pre k. ú. M., keď uvedený pozemok nadobudol do výlučného vlastníctva kúpnyimi zmluvami vyhotovenými formou notárskej zápisnice Notárskeho úradu JUDr. Valérie Štetiarovej č. j. N 275/05, Nz 46190/05 zo dňa 04.10.2005 a N 130/2007, Nz 18184/2007, a to dňa 11.05.2007. Opätovne poukázal na to, že v roku 2008 sa dozvedel, že predmetná parcela má byť totožná s parcelou CKN 1931, ktorá mala byť na liste vlastníctva inej osoby, keď pozemok parc. registra CKN 1931 bol založený do katastra nehnuteľností na základe „osvedčenia o vydržaní“ až dňa 29.5.1997 pod položkou 79/97, t.j. neskôr, ako bol založený list vlastníctva na parcelu EKN 2365/3 a bez súhlasu či vedomia vlastníkov EKN 2365/3. Následne žiadosťou zo dňa 07.04.2008 požiadal o prešetrenie vzniknutého stavu, pričom Správa katastra Čadca mu odpovedala podaním č. Ca 387/2007 zo dňa 15.05.2008, v ktorom uviedla, že parcela registra CKN má prednosť pred parcelami registra EKN, avšak Správa katastra sa v stanovisku nezaoberala skutočnosťou, či skutočne list vlastníctva na parcelu CKN 1931 bol založený skôr ako na parcelu EKN 2365/3 a prečo Správa katastra založila obe parcely na list vlastníctva. Súčasne poukázal na to, že z uvedeného vyjadrenia Správy katastra vyplýva, že Správa katastra vyznačí na oboch listoch vlastníctva, resp. k oboch parcelám, t. j. CKN 1931 a EKN 2365/3 poznámku o duplicitnom vlastníctve, ktorá obmedzí vlastníkov a do vyriešenia duplicitného vlastníctva nemôžu s uvedenou nehnuteľnosťou nakladať. V tejto súvislosti poukázal žalobca na rozsudok Krajského súdu v Nitre sp. zn. 11S/39/2009 zo dňa 24.11.2009, podľa ktorého poznámka duplicity vlastníctva má obmedzujúci charakter a bráni prevodu nehnuteľnosti. V tejto súvislosti žalobca upriamil pozornosť na tú skutočnosť, že na LV č. XXXX, kde bola vedená parc. KNC 1931, takáto poznámka zapísaná nebola a následne došlo k prevodu vlastníckeho práva z pôvodnej žalovanej 2/ v prospech žalovaného 1/ na základe rozhodnutia Správy katastra Čadca o vklade č. V 1475/2013 zo dňa 07.06.2013. Žalobca poukázal na to, že žalovaný 1/ využil tú skutočnosť, že k zmluve V 1475/2013 bol vykonaný vklad preto, lebo zmluva bola autorizovaná advokátkou, právnou zástupkyňou žalovaného, pričom vklad vlastníctva bol vykonaný napriek tomu, že predmetná zmluva s katastrálnym operátom súladná nebola, lebo na predmete prevodu bola vyznačená poznámka duplicitného vlastníctva, ktorá je prekážkou disponovania s nehnuteľnosťou. Podľa názoru žalobcu konštatovanie správneho orgánu, že „nedopatrením však pracovníčka, ktorá zapisovala rozhodnutie o povolení vkladu, uvedenú poznámku nezapísala“, svedčí jednak o dôvode neplatnosti zmluvy a jednak o dôvode, prečo nemali nastať vecné účinky zmluvy o prevode vlastníctva, keď nezákonnosť nie je možné konvalidovať ani autorizáciou zmluvy advokátom. Keďže mal žalobca dôvodné podozrenie, že pracovníci katastra nehnuteľností úmyselne vymazali poznámku duplicitného vlastníctva z parcely CKN č. 1931 a umožnili účelový prevod vlastníctva a advokátka, ktorá autorizovala prevod nehnuteľnosti, úmyselne porušila zákon, keď si nepreverila všetky okolnosti prevodu vlastníctva, tak sa domáhal nápravy aj cestou Okresnej prokuratúry Čadca, ktorá v uvedenej veci podala voči rozhodnutiu Správy katastra Čadca protest. Okresná prokuratúra vo veci začala aj trestné stíhanie, ktoré však bolo uznesením OR PZ Čadca ČVS: ORP-85/1-VYS-CA-2014 zo dňa 11.3.2014 odmietnuté. Žalobca súčasne uviedol, že zo spisu notárskeho úradu JUDr. Dany Sálusovej N 75/96 vyplýva, že notársky úrad

osvedčil vyhlásenia o vydržaní H. R. až dňom 11.09.1996, a preto H. R. nemohla svoje „neexistujúce“ vlastníctvo previesť na T. O. kúpnu zmluvou V 2986/96, keď notárska zápisnica JUDr. Sálusovej bola vyhotovená podľa zákona č. 293/1992 Zb. v aktuálnom znení, a preto vydaním notárskej zápisnice by vstúpila H. R. len do oprávnenej držby s tým, že vlastníčkou by sa stala až po uplynutí desaťročnej lehoty, teda dňom 11.09.2006. Žalobca súčasne poukázal na nehodnoverne vyznievajúcu výpoveď pôvodne žalovanej 2/ T. O., svedkyne T. O. a T. Y., ako aj nehodnovernosť čestného vyhlásenia W. N. na strane jednej, keď za hodnoverné považoval výpovede svedkov H. E., ako aj N. X..

5.1.1. Pokiaľ ide o zmluvu V 2986/96 zo dňa 02.02.1996, túto žalobca považuje za kompilát, keď uvedená fabulovaná listina bola sfalšovaná, čo je uvedené v samotnej preambule zmluvy, kde sa uvádza, že „H. R. predáva nehnuteľnosť ..., ktorej je vlastníčkou na základe osvedčenia vydaného Notárskym úradom JUDr. Ľudmily Kupkovej v Turzovke N 75/96“, keď takáto notárska zápisnica nikdy notárskym úradom JUDr. Ľudmily Kupkovej vydaná nebola. Pokiaľ bola vydaná notárskym úradom JUDr. Dany Sálusovej, tak potom notárske osvedčenie bolo vydané až 11.09.1996, teda s viac ako polročným oneskorením. Podľa názoru žalobcu nie je spochybniteľné, že dňa 02.02.1996 v čase údajného spisovania a podpisovania kúpnej zmluvy V 2686/96 mohol ktokoľvek vedieť, že dňa 11.09.1996 bude mať notárska zápisnica poradie č. N 75/96, a to navyše na inom notárskom úrade. K zámene označenia notárskeho úradu došlo podľa názoru žalobcu preto, lebo notárka JUDr. Ľudmila Kupková pri vyhotovení notárskej zápisnice neakceptovala zastúpenie účastníka, ale trvala na jeho osobnej účasti, z čoho je pravdepodobné, že notársku zápisnicu vyhotoviť odmietla. V tejto súvislosti poukázal na to, že pokiaľ by si H. R. bola vedomá, že v roku 1996 si mala osvedčiť vlastnícke právo u JUDr. Sálusovej alebo u JUDr. Kupkovej, ako je uvedené v zmluve V 2986/96, tak by nebola to isté vykonávala zložitejším, ale lege artis postupom o 10 rokov neskôr v roku 2005 a 2007. Z uvedeného podľa žalobcu vyplýva, že H. R. v roku 1996 o žiadnom konaní vo veci osvedčenia vyhlásenia vlastníckeho práva o vydržaní N 75/96 nevedela a jeho účastníčkou nebola a je nesporné, že sa aj konania na Notárskom úrade JUDr. Sálusovej alebo JUDr. Kupkovej nezúčastnila, z čoho podľa názoru žalobcu vyplýva, že zmluva V 2986 zo dňa 02.02.1996 uzatvorená byť nemohla a že H. R. nikdy pozemok KNC 1931 T. O. nepredala a v roku 1996 žiaden notársky úrad nenavštívila. Hodnovernosť/pravosť kúpnej zmluvy V 2986/96 spochybňuje podľa žalobcu aj skutočnosť, že počas trvania celého konania ani pôvodne žalovaná 2/ T. O., ani svedkyňa O. netvrdili, že by podpis 02.02.1996 úradne osvedčovali na matričnom úrade mesta Turzovka, keď tvrdili, že tento podpis osvedčovali u notára Kupku, čo neskôr ich právna zástupkyňa zmenila na tvrdenie, že to bolo u JUDr. Kupšu, pričom z originálu listiny vyplýva, že to malo byť na matrike Mestského úradu Turzovka. Podľa žalobcu hodnovernosť/pravosť listiny kúpnej zmluvy V 2986/96 spochybňuje aj skutočnosť, že táto zmluva, ktorou H. R. previedla na pôvodnú žalovanú 2/ rodinný dom č. s. XX. a pozemok KNC 1932, bola hodnoverne uzavretá dňa 02.02.1996 a obsahuje číslo overovacej doložky podpisu predávajúcej 263, 264/1996, pričom rovnaké číslo overovacej doložky č. 263, 264/1996 je uvedené na osvedčení podpisu H. R. na zmluve V 2986/1996. V tejto súvislosti poukázal na to, že pokiaľ by sa hoci aj v jeden deň osvedčovali podpisy na dvoch listinách/zmluvách, tak by matrika pre každú zmluvu založila nové osvedčovacie riadky so samostatnými číslami osvedčovacích doložiek. Z toho vyplýva, že H. R. dňa 02.02.1996 uzatvorila iba jednu zmluvu, a to zmluvu na predaj domu č. s. XX s pozemkom CKN 1932, ktorej uzavretie nie je sporné, a ktorej uzavretie bolo potvrdené vykonaným dokazovaním vrátane vnuka H. R. svedka N. X., ktorý ju na úkony na Slovensku vozil. Žalobca má za to, že v čase, keď H. R. osvedčovala svoj podpis pri predaji domu č. s. XX s pozemkom KNC 1932, tak jej bolo pri osvedčovaní podpisu podstrčené jedno vyhotovenie poslednej strany, kde bol pozmenený text (kde bol uvedený text na str. 2 zmluvy V 2986/96), pričom túto skutočnosť okrem zhodnosti poradových čísiel overovacích doložiek potvrdzuje aj skutočnosť, že kolkové známky boli len na dvoch vyhotoveniach listín kúpnej zmluvy, pričom na V 2986/96 v hodnote 50,- Sk (originál) a na zmluve V 2985/96 v hodnote 40,- Sk (kópia). Podľa názoru žalobcu až potom, ako sa podarilo získať notársku zápisnicu N 75/1996 z 11.09.1996 bez účasti H. R., bola zmluva V 2986/96 predložená orgánu katastra nehnuteľností a bol podaný návrh na vklad. Podľa názoru žalobcu hodnovernosť/pravosť listiny kúpnej zmluvy V 2986/96 spochybňuje aj skutočnosť, že ak by H. R. chcela v jeden deň odpredať žalovanej 2/ okrem domu č. s. XX s pozemkom KNC 1932 aj sporný pozemok KNC 1931, bola by tak urobila jednou zmluvou, keď nebol žiaden logický dôvod na tom, aby sa na pozemok KNC 1931 vyhotovovala osobitná zmluva, navyše za tak podivných okolností. Hodnovernosť tejto zmluvy spochybňuje aj skutočnosť, že súčasťou spisu Správy katastra Čadca spis. zn. V 2985/96, ktorou sa prevádzal rod. dom č. s. XX

s pozemkom KNC 1932, bol aj znalecký posudok Ing. Dušana Koptáka č. 43/1996, ktorým bola určená všeobecná hodnota nehnuteľností rodinného domu č. s. XX a pozemku KNC 1932 a ak by predmetom prevodu bola bývala, alebo mala byť parcela KNC 1931, bola by rovnako aj ona predmetom ocenenia týmto znaleckým posudkom, avšak z tohto posudku je výslovne na str. 4 uvedené, že parcela KNC 1931 predmetom ocenenia nie je. Hodnovernosť kúpnej zmluvy V 2986/96 podľa žalobcu spochybňuje aj skutočnosť, akým spôsobom bola H. R. v pochybnej kúpnej zmluve V 2986/96, ako aj v ostatných listinách, ktorými žalovaní odôvodňujú svoje vlastníctvo, označená, keď v uvedenej zmluve je označená ako „H.“ a nie „H.“ R.. Žalobca má súčasne za to, že kúpna zmluva V 2985/96 je absolútne neplatná aj pre nedostatok formy, keď zmluvné prejavy a podpisy účastníkov zmluvy nie sú na tej istej listine, pričom poukázal na § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka

a § 46 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Z uvedeného žalobca vyvodil, že ak je zmluva V 2986/96 vôbec právnym úkonom, pretože ani nevznikla, tak je absolútne neplatným právnym úkonom. Pokiaľ je zmluva V 2986/96 neplatným právnym úkonom, je absolútne neplatným právnym úkonom aj zmluva V 1081/1997, ktorou T. O. predala (poznámka odvolacieho súdu: správne malo byť uvedené „darovala“) pozemok parc. KNC 1931 T. O., ako aj zmluva V 1475/2013, ktorou T. O. predala pozemok parc. KNC 1931 žalovanému 1/. V intenciách uvedeného poukázal na uznesenie veľkého senátu Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1VObdo/2/2020 z 27.04.2021 ako aj nález Ústavného súdu I. ÚS 510/2016 z 19.01.2021. Žalobca súčasne poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR 6Cdo 15/2017 z 30.05.2018, podľa ktorého ak je nehnuteľnosť v katastri nehnuteľností vedená duplicitne ako vlastníctvo žalobcu aj žalovaného, má žalobca naliehavý právny záujem na negatívnom určení, že žalovaný nie je vlastníkom tejto nehnuteľnosti.

6. V odvolacej replike žalovaný 1/ poukázal na to, že tvrdenie „LV na KNC 1931 bol založený až neskôr, potom ako bol založený LV na EKN 2365/3 a bez súhlasu a vedomia vlastníkov EKN 2365/3“ je úplne zavádzajúce, keď samotná skutočnosť, že zostala v operáte katastra ešte aj parcela EKN 2365/3, je výlučne v dôsledku chyby katastra, čo potvrdil počas svojej výpovede na polícii aj vedúci právneho úseku Okresného úradu Čadca, katastrálny odbor Mgr. D. S.. V tejto súvislosti poukázal žalovaný 1/ na to, že parcela EKN 2365/3, ktorú mal žalobca uvedenú v kúpnej zmluve, do dnešného dňa nie je vedená v mapovom operáte katastra a je vedená iba v dôsledku chyby na liste vlastníctva, pričom v katastrálnej mape je od roku 1997 vedená iba CKN 1931. Pokiaľ žalobca uviedol v bode 8 vyjadrenia k odvolaniu, že H. R. osvedčením vyhlásenia o vydržaní N 75/96 vstúpila len do oprávnenej držby s tým, že vlastníčkou by sa stala až po uplynutí desaťročnej lehoty, teda dňom 11.09.2006, žalovaný 1/ uviedol, že notárska zápisnica má iba deklaratórne účinky a priamo v notárskej zápisnici sa uvádza, že parcelu dobromyseľne, nerušene

a pokojne užívala od roku 1983, a teda v čase prevodu v roku 1996 bola H. R. vlastníčkou pozemku parcela CKN 1931. Pokiaľ žalobca spochybňoval vyjadrenie pôvodnej žalovanej 2/ T. O., tak žalovaný 1/ poukázal na jej vek s tým, že menovaná nebola právne vzdelaná a pred súdom sa vyjadrovala jednoducho a ku skutočnostiam, ktoré sa udiali pred 20-timi rokmi, pričom jej jednoduché vyjadrenia sú súladné so skutočnosťami, ktoré sa udiali, a ktoré je možné overiť z listinných dôkazov, pričom je pravda, že nadobúdala dom aj pozemok naraz jedným úkonom, a to darovacou zmluvou V 1081/1997 a následne tento pozemok previedla na žalovaného 1/, ibaže sa vyjadrovala prostoducho a nerozlišovala dar a kúpu. Pokiaľ žalobca tvrdil, že vyjadrenie pôvodnej žalovanej 2/ vyznelo nehodnoverne z dôvodu, že tvrdila, že kúpnu zmluvu podpisovala u notára Kupšu v Turzovke a že zmluvy sa spisovali a aj podpisy sa osvedčovali u JUDr. Kupšu, tak žalovaný 1/ poukázal na to, že laici veľakrát nerozlišujú medzi notárom a advokátom, keď advokát JUDr. Anton Kupšo, ktorý vyhotovoval kúpne zmluvy na prevod pozemku CKN 1931 od p. R.

na p. O. mal v danom čase kanceláriu aj v meste Turzovka, priamo v budove Mestského úradu, kde sa aj podpisovali kúpne zmluvy a osvedčoval sa podpis

pred matrikárom ako zástupcom Obvodného úradu, pričom nie je vylúčené, že matrikár s knihou prišiel priamo do kancelárie JUDr. Kupšu za účelom osvedčenia podpisov. Pokiaľ žalobca namietal hodnovernosť prehlásenia W. N., tak žalovaný 1/ uviedol, že menovaný je dobre známy miestnych pomerov, narodil sa a vyrastal v lokalite, kde sa pozemok nachádza a dôverne pozná a poznal p. O., ako aj p. O., ku ktorej často chodieval na návštevu a v susedstve pozemku vlastní aj chatu. Pokiaľ žalobca tvrdil, že svedkyňa T. Y. potvrdila, že spornú záhradu užíva žalobca, tak v zápisnici z pojednávania zo dňa 12.01.2017 sa takého vyjadrenie svedkyne vôbec nenachádza, keď vo vzťahu k užívaniu tohto pozemku v prospech žalovaných uviedla „Oni to vlani lete kosili (pozn. v r. 2016) a predtým to kosili aj iní, pani O. synovec a ako som už povedala, oni tam mali zasadené zemiaky, zeleninu, všetko... Oni H. aj E., kde chcú, tam idú kosiť. Aj mne, ani sa neopýtali a išli kosiť...“, „...oni

(právni predchodcovia žalovaného J. W.) to hneď začali kosiť, začali tam robiť, a tak isto aj J., pritom ukazuje svedkyňa na žalovaného 1/, aj ten to začal kosiť, keď to bolo jeho.“ Súčasne poukázal na to, že žalobca vytrháva veci z kontextu a prekrúca výpoveď svedkyne Y., pričom menovaná svedkyňa je úplne znalá miestnych pomerov, pretože v lokalite žije celý život blízko sporného pozemku a pozemok nevedela ukázať na mape iba z dôvodu, že nemala okuliare na čítanie (uvedené je zachytené v zápisnici z 12.01.2017 na str. 13) a nie preto, že

k pozemku už nechodí, ako to napísal žalobca. Pokiaľ žalobca poukazuje na tvrdenie svedka N. X. tak žalovaný 1/ má za to, že tvrdenie svedka je rozporuplné a nepresné, keď tento na jednej strane tvrdí, že bez jeho účasti babička p. R. na Slovensko necestovala, že bol pri každom úkone, vždy babičku doviezol a v inej časti výpovede tvrdí, že „...Viem, že dom údajne predala niekedy v 90. rokoch, presný dátum neviem a mala ho predať nejakým ostravákom, bližšie údaje neviem.“ V tejto súvislosti žalovaný 1/ poukázal na to, že menovaný svedok uvedenú kúpnu zmluvu videl prvýkrát, vôbec o nej nevedel, a taktiež nevedel, že by jeho babička p. R. udelila plnú moc p. E., z čoho vyplýva, že nebol pri každom úkone a pri každej ceste na Slovensko, keď naopak, svedkyňa p. Y. potvrdila, že p. R. na Slovensko chodievala sama autobusmi, vlakom a posledne ju tam vozil vnuk, možno tri razy, a že v čase predaja nehnuteľností p. O. bola ešte „čiperná“. Súčasne poukázal na klamlivé tvrdenie žalobcu ohľadne kolkových známok

na zmluvách s tým, že kolkové známky sú na oboch kúpnych zmluvách č. V 2986/96

a V 2985/96 v rovnakej hodnote po 40,- Sk, t.j. žiadny jeden originál a jedna kópia ako tvrdí žalobca. Žalovaný 1/ súčasne sa ostro ohradil voči tvrdeniu žalobcu, kde účastníkov vtedajšej zmluvy podozrieva zo spáchania trestného činu podvodu a keby tomu tak bolo, tak

p. R. aj so svojím vnukom p. X. by sa už dávno domáhali vrátenia „podvodne získaného“ pozemku. Za celú dobu od predaja pozemku CKN 1931 v roku 1996 až do jej smrti v roku 2007 sa pani R. nedomáhala a ani žiadny úkon neurobila

na spochybenie vlastníctva p. O. a O., pričom vlastníctvo spochybnil

a domáha sa ho až žalobca, ktorý kupoval od p. R. jej všetok zostávajúci majetok v M., kedy sa do kúpnej zmluvy medzi ostatnými parcelami dostala aj parcela EKN 2365/3 a na takomto základe si žalobca nárokuje na parcelu CKN 1931, ktorú si nikdy nekúpil. Pokiaľ ide o vyhotovenie dvoch samostatných kópií zmluvy na prevádzané nehnuteľnosti v roku 1996, tieto zmluvy sa vyhotovovali dve, pretože parcela CKN 1931 ešte nemala založený list vlastníctva, hoci predávajúca bola jej výlučným vlastníkom a jej vlastníctvo bolo deklarované spomínanou notárskou zápisnicou JUDr. Dany Sálusovej. Pokiaľ žalobca namietá, že kúpna zmluva č. V 2986/96 je neplatná pre nedostatok formy, žalovaný 1/ má za to, že v zmysle Občianskeho zákonníka uvedená zmluva mala dodržanú písomnú formu a prejavy účastníkov sú na tej istej listine, keď zmluva je riadne spojená kovovou sponkou a jej originál je založený v súdnom spise, teda zmluva je platným právnym úkonom. Pokiaľ ide o skutočnosti uvedené žalobcom v bode 21. vyjadrenia k odvolaniu, tieto považuje žalovaný 1/ za nepravdivé domnienky a fabulácie zo strany žalobcu, keď uvedené skutočnosti neboli vôbec preukázané a nevyplývajú zo žiadnych vykonaných dôkazov. V tejto súvislosti žalovaný 1/ poukázal na to, že vyjadrenie žalobcu k odvolaniu je doslovne totožné, skopírované s jeho predchádzajúcim vyjadrením vo veci zo dňa 15.07.2021 a bolo aj jeho záverečnou rečou, keď v uvedenom vyjadrení neuvádza žiadne nové skutočnosti.

7. Žalobca vo svojej odvolacej duplike zotrval na svojich tvrdeniach, ktoré považuje za konzistentné počas celého konania.

8. Žalobca podal odvolanie voči výrokom rozsudku súdu prvej inštancie III. a IV. z dôvodu prezumovaného § 365 ods. 1 písm. g/ CSP, t. j. že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (pozn. odvolacieho súdu: takto uvedený odvolací dôvod zodpovedá ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP). Žalobca sa nestotožnil s rozhodnutím súdu prvej inštancie o náhrade trov konania, nakoľko vo vzťahu žalobcu k žalovanému 1/ nie je správne vyhodnotenie súdu, že by úspech a neúspech žalobcu bol vyrovnaný, pretože z obsahu rozsudku a skutkových okolností prípadu je nesporné, že úspešný bol žalobca, a pokiaľ ide o vzťah žalobcu k žalovaným 2a/ až 2d/, podľa názoru žalobcu súd prvej inštancie sa nemal striktnie pridrižovať zásady procesnej zodpovednosti za zastavenie konania podľa § 256 ods. 1 CSP, ale s poukazom na § 257 mal rozhodnúť, že v tomto prípade žiadnemu z účastníkov nárok na náhradu trov konania nevznikol, pretože tu existujú dôvody hodné osobitného zreteľa. Podľa žalobcu pri posúdení úspechu/neúspechu vo veci, treba mať na zreteli, že žaloba o určenie vlastníckeho práva bola podaná dňa 14.05.2015, teda za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku, ktorý v prípade zákonného ustanovenia § 80 písm. c/ pre

uplatnenie nároku na určenie neplatnosti kúpnej zmluvy akceptoval naliehavý právny záujem. Účinnosťou Civilného sporového poriadku

od 01.07.2016 sa zaviedla súdna prax, podľa ktorej nie je možné sa domáhať určenia neplatnosti zmluvy, ale je možné sa domáhať určenia vlastníckeho práva z dôvodu neplatnosti zmluvy. Z uvedeného dôvodu potom z opatrnosti naformuloval petit žaloby tak, aby rozvíjajúca sa procesná prax súdov nevyklúčila jeho petit ako neprípustný. Preto z opatrnosti navrhol petit tak, že súd určuje, že kúpna zmluva uzavretá medzi J. W.

a T. O. je neplatná a súčasne navrhol aj petit, že súd určuje, že žalobca je výlučným vlastníkom parcely CKN 1931. To, že konanie žalobcu bolo rozumné, potvrdzuje aj súčasná ustálená súdna prax, ktorá opätovne naliehavý právny záujem podľa § 135c CSP (pozn. odvolacieho súdu: správne malo byť uvedené §137 písm. c) CSP) akceptuje

aj u petítov na určenie neplatnosti zmluvy. Z uvedeného dôvodu, potom žalobca poznajúc predbežný právny názor súdu vo veci vyhodnotil navrhovaný petit o určenie neplatnosti kúpnej zmluvy V 1475/2013 ako nadbytočný a zobral v tejto časti žalobu späť. Vo vzťahu k výroku rozsudku o práve na náhradu trov konania žalovaných 2a/ až 2d/ poukázal

na okolnosti prípadu, z ktorých nesporne vyplynulo, že bola to žalovaná strana, ktorá pochybnými manipuláciami so znením kúpnej zmluvy sa pokúsila pripraviť žalobcu o jeho výlučné vlastnícke právo a z tohto dôvodu žalobca sa logicky domáhal svojho práva, či už voči žalovanému 1/ ako aktuálnemu vlastníkovi zapísanému na liste vlastníctva, tak aj voči žalovaným 2a/ až 2d/, ktorých procesné účasťníctvo vyplývalo z právneho nástupníctva

po T. O. ako pôvodnej vlastníčke. V skutkových okolnostiach celého prípadu, prístupe účastníkov v konaní a prehľadnej úmyselnosti žalovanej strany manipulovať

s listinami, ktoré konanie smerovalo k privlastneniu si vecí, ktorá žalovanej strane nepatrí, mal súd vzhľadnúť dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré mali mať vplyv na jeho rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania. Z uvedených dôvodov mal žalobca za to, že v konaní bol v celom rozsahu úspešný a zastavenie konania vo výroku I. nemá mať potom vplyv na jeho nárok na priznanie nároku na náhradu konania voči žalovanému 1/. Vo vzťahu k výroku IV. poukázal na to, že aplikácia § 257 CSP pri rozhodovaní o náhrade trov konania prichádza do úvahy aj v prípadoch, keď síce sú naplnené všetky predpoklady na priznanie náhrady trov konania podľa zásady úspechu v konaní, resp. procesného zavinenia zastavenia konania, avšak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré náhradu trov konania celkom alebo z časti súd neprizná. V tejto súvislosti poukázal na rozhodovaciu činnosť všeobecných súdov Slovenskej republiky, ako aj Ústavného súdu Slovenskej republiky. Na základe uvedeného navrhol, aby odvolací súd rozsudok Okresného súdu Čadca vo výroku III. a IV. zmenil tak, že žalobca má nárok na náhradu trov konania prvej inštancie v rozsahu 100 %

a v ostatnom ponechal rozsudok Okresného súdu Čadca nezmenený a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania druhej inštancie v rozsahu 100 %.

9. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal napadnutý rozsudok na základe podaného odvolania žalovaného 1/, ako aj žalobcu v rozsahu danom § 379 CSP a § 380 CSP a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa ustanovenia § 387 ods. 1 vo výrokoch II., III. a IV. napadnutými odvolaniami ako vecne správne potvrdil. V odvolaní nenapadnutej časti (výrok I. rozsudku) ponechal odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie nedotknutý.

10. Rozsudok súdu prvej inštancie bol žalovaným 1/ vo výroku II. a súvisiacom výroku o trovách konania (III.) napadnutý z dôvodu prezumovaného § 365 ods. 1 písm. b/ CSP, t.j. že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a z dôvodu prezumovaného § 365 ods. 1 písm. h/ CSP, t.j. že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

11. Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku III. a IV. (t.j. vo výrokoch o trovách konania) bol odvolaním žalobcu napadnutý z dôvodu prezumovaného § 365 ods. 1 písm. g/ CSP (pozn. odvolacieho súdu: s poukazom na bod 3. odvolania malo byť uvedené z dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP), t.j. že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

12. Východiskovo je zo strany odvolacieho súdu nevyhnutné poukázať na principiálnu zodpovednosť odvolateľa za obsahové vymedzenie svojho odvolania a súvisiacu viazanosť odvolacieho súdu odvolacími dôvodmi (§ 380 ods. 1 CSP). Z uvedeného vyplýva, že odvolací súd nemôže v sporovom/

kontradiktórnom konaní nahrádzať nevyhnutnú procesnú aktivitu odvolateľa a formulovať namiesto neho odvolacie dôvody, resp. preskúmavať rozhodnutie na základe iných, než stranou sporu v odvolaní vznesených námietok.

13. Žalovaný 1/ vo svojom odvolaní primárne vyjadril nesúhlas s verziou (posúdeného skutkového stavu) „ponúknutou“ súdom prvej inštancie. V intenciách uvedeného odvolací súd primárne poukazuje na to, že súd prvej inštancie hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo (§ 191 ods. 1 CSP). Hodnotením dôkazu je činnosť súdu, pri ktorej vykonané procesné dôkazy hodnotí z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie. Súd prvej inštancie pri hodnotení dôkazov v zásade nie je obmedzovaný právnymi predpismi v tom, ako a s akým výsledkom má z hľadiska pravdivosti ten-ktorý dôkaz hodnotiť. Uplatňuje sa tu zásada voľného hodnotenia dôkazov, keď súd prvej inštancie pri uplatnení tejto zásady z nej nevybočil.

14. Žalovaný 1/ sa v odvolaní nestotožnil so záverom súdu prvej inštancie o absolútnej neplatnosti kúpnej zmluvy uzatvorenej dňa 02.02.1996, na základe ktorej H. (H.) R. predala nadobúdateľke T. O. pozemok parcela KN „C“ č. 1931, ktorá kúpna zmluva bola vložená do katastra nehnuteľností pod č. V 2986/1996 spolu s geometrickým plánom dňa 18.12.1996, majúc za to, že predmetná zmluva vykazuje všetky atribúty platnosti (bližšie vid' bod. 3 str. 2 a 3 odvolania žalovaného 1/). V súvislosti s posúdením platnosti predmetnej zmluvy odvolací súd (v zhode so závermi súdu prvej inštancie prezumovanými v odseku 41. a 42. odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie) konštatuje absolútnu neplatnosť kúpnej zmluvy podľa § 37 Občianskeho zákonníka. Ako to už uviedol súd prvej inštancie, z písomného znenia uvedenej kúpnej zmluvy, ktorej vklad bol povolený pod č. V 2986/96, uzatvorenej dňa 02.02.1996, vyplýva, že podpisy predávajúcej H. (H.) R., nar. XX.XX.XXXX a kupujúcej T. O., nar. XX.XX.XXXX boli podľa osvedčovacej doložky Obvodného úradu Turzovka, Matrika osvedčené dňa 02.02.1996 a do knihy na overovanie boli zapísané pod poradovým číslom 263 a 264/1996. Z predmetnej zmluvy taktiež vyplýva deklarácia predávajúcej, že „je vlastníčkou na základe osvedčenia vydaného Notárskym úradom JUDr. Ľudmily Kupkovej v Turzovke, N 75/96“. Rovnako ako súd prvej inštancie aj odvolací súd konštatuje, že existencia spisového materiálu vedeného pred notárskym úradom JUDr. Ľudmily Kupkovej v Turzovke pod sp. zn. N 75/96, ktorého účastníkom by bola H. R., v konaní preukázaná nebola, keď v konaní bol predložený spisový materiál Notárskeho úradu JUDr. Dany Sálusovej sp. zn. N 75/96, predmetom ktorého bolo vyhlásenie o vlastníckom práve H. R. k parcele KN č. 1931 spísané do notárskej zápisnice N 75/96, NZ 311/96 dňa 11.09.1996. Z obsahu spisového materiálu Notárskeho úradu JUDr. Dany Sálusovej vedeného pod sp. zn. N 75/1996 vyplynulo, že návrh/žiadosť o vydanie osvedčenia bol datovaný dátumom 22.02.1996, keď uvedený návrh/žiadosť bol podaný JUDr. Antonom Kupšom, advokátom, ako splnomocneným zástupcom H. R. a je datovaný dňom podania predmetného návrhu, t.j. dňom 22.02.1996. Z uvedeného odvolací súd (pri posúdení výsledkov vykonaného dokazovania) považuje za akceptovateľné konštatovanie súdu prvej inštancie, že konanie o vydanie osvedčenia o vlastníckom práve H. R. k pozemku parc. KN „C“ č. 1931 začalo o 20 dní neskôr, ako bola datovaná samotná kúpna zmluva, predmetom ktorej bol prevod vlastníckeho práva k uvedenej parcele z H. R. na T. O.. Z uvedeného vyplývajú jednoznačné pochybnosti o obsahu/znení kúpnej zmluvy, ktorej vklad bol povolený Okresným úradom v Čadci, odborom katastrálnym pod č. V 2986/96, nakoľko údaj uvedený na prvej strane predmetnej zmluvy, aj pri akceptovaní zjavnej nesprávnosti týkajúcej sa označenia notárskeho úradu (v zmluve je uvedený Notársky úrad Ľudmily Kupovej, avšak z notárskeho spisu JUDr. Dany Sálusovej vyplýva, že práve na jej notárskom úrade bolo vedené konanie o návrhu na vydanie osvedčenia o vlastníctve k nehnuteľnosti pod touto spisovou značkou), nemohol byť stranám predmetnej zmluvy v čase jej uzavretia známy, a teda je objektívne nemožné, aby prvá strana predmetnej zmluvy tak, ako je obsiahnutá v spise Okresného úradu v Čadci, odboru katastrálneho obsahovala údaj o spisovej značke notárskeho úradu N 75/96. Z uvedeného potom možno vyvodíť (pri akceptovaní v spore preukázanej skutočnosti, že podpis účastníkov predmetnej zmluvy je datovaný dňom 02.02.1996 a v rovnaký deň mal byť aj overený), že obsah tejto zmluvy nezodpovedá (objektívne nemôže zodpovedať) stavu, ktorý tu bol ku dňu dátumu uzavretia predmetnej zmluvy, t.j. ku dňu 02.02.1996. Keďže z predmetnej zmluvy vyvodzoval pre neho skutkovo priaznivé následky žalovaný 1/, bolo jeho procesnou povinnosťou preukázať, aký bol skutočný obsah predmetnej zmluvy, keď práve ohľadne ním deklarovaneho obsahu zmluvy vznikli objektívne pochybnosti o jej autenticite. Toto však v spore neučinil, obmedziac sa iba na formuláciu nepreukázaných dohadov, ktoré navyše protirečia postupu upravenému opatrením č.

57/1993 Z.z., ktorým sa vydáva kancelársky poriadok pre notárov, a to jednak § 12 Kancelárskeho poriadku pre notárov, ako aj § 33 ods. 1 Kancelárskeho poriadku. Pokiaľ poukazoval na možný nesprávny postup konajúcej notárky, uvedené nebolo v konaní preukázané; navyše ani samotná notárka, príp. ani jej pracovníčka nemohla mať vedomosť o spisovej značke podania, ktoré malo byť na predmetnom úrade podané o 20 dní neskôr, ako bola uzavretá predmetná zmluva, ktorá tento údaj o spisovej značke obsahuje. Vyššie uvedené závery umocňuje aj kompletne znenie vyhlásenia predávajúcej na kúpnej zmluve, ktorej vklad bol povolený pod V 2986/96 „ktorej nehnuteľnosti je vlastníčkou na základe osvedčenia vydaného Notárskym úradom JUDr. Ľudmily Kupkovej v Turzovke, N 75/96“ (pričom predávajúca nemohla dňa 02.02.1996 urobiť toto vyhlásenie), čo muselo byť zrejmé aj samotnej kupujúcej T. O. (táto učinila čestné vyhlásenie podľa zákona č. 293/1992 Zb. v konaní o návrhu na vydanie osvedčenia o vlastníctve ku spornej nehnuteľnosti dňa 19.02.1996), nakoľko notárska zápisnica osvedčujúca vlastnícke právo H. (v predmetnej notárskej zápisnici H.) R., rod. O. N 75/96, NZ 311/96 bola datovaná až dňom 11.09.1996, a teda deklarácia uvedená v zmluve, ktorej vklad bol povolený pod V 2986/96, v danom čase rozhodne nemohla obstáť. V intenciách vyššie uvedených záverov sa potom odvolací súd stotožnil s právnym posúdením súdu prvej inštancie, že predmetná zmluva je podľa § 37 Občianskeho zákonníka absolútne neplatný právny úkon. Iba na doplnenie právneho záveru súdu prvej inštancie odvolací súd poukazuje na § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný. Z vyššie uvedených záverov jednoznačne vyplýva, že H. R. nemohla v danom čase (objektívne) prejavovať vôľu uzatvoriť kúpnu zmluvu s obsahom, ktorý vyplýva zo súdu predloženej zmluvy (existencia takého prejavu v zmluve predloženej súdu je objektívne vylúčená), a „iný“ atribút prejavu jej vôle uzatvoriť kúpnu zmluvu týkajúcu sa spornej nehnuteľnosti nebol v spore preukázaný, keď existenciu prejavu vôle nemožno bez ďalšieho vyvodzovať z toho, že H. R., resp. T. O. následne jej platnosť nespochybovali. Iba na doplnenie odvolací súd poukazuje na to, že skutočnosť, že príslušný okresný úrad, katastrálny odbor preskúmal zmluvu o prevode nehnuteľností a právoplatne rozhodol o povolení vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností v prospech nadobúdateľa, nebráni tomu, aby súd v následnom civilnom sporovom konaní preskúmal platnosť zmluvy zo všetkých hľadísk.

14.1. V konaní nebolo preukázané nadobudnutie vlastníckeho práva T. O. k predmetnému pozemku, a preto nemohla od menovanej nadobudnúť vlastníctvo k spornému pozemku na základe darovacej zmluvy V 1087/1997 zo dňa 23.06.1997 pôvodná žalovaná 2/. Odvolací súd (v zhode so záverom súdu prvej inštancie) potom dospel k záveru, že predmetná zmluva je podľa § 39 Občianskeho zákonníka absolútne neplatná, nakoľko daryňa T. O. nemohla v zmysle zásady nemo plus iuris ad alium transferre potest quam ipse habet previesť na pôvodnú žalovanú 2/ T. O. vlastníctvo k veci, ktorej v danom čase vlastníčkou nebola. Z identického dôvodu potom nemohol nadobudnúť vlastnícke právo k predmetnému pozemku na základe kúpnej zmluvy V 1475/2013 zo dňa 17.05.2013 od pôvodne žalovanej 2/ ani žalovaný 1/.

14.2. Keďže T. O. mala vedomosť o obsahu predmetnej kúpnej zmluvy, ktorej obsah bol v konaní relevantne spochybný (ako bolo už vyššie uvedené, túto mala podpísať dňa 02.02.1996, pričom mala aj vedomosť o konaní, ktorého predmetom bol návrh na vydanie osvedčenia o vlastníctve k spornej nehnuteľnosti), uvedená kúpna zmluva nemohla so zreteľom na uvedené (zjavné) rozpory u nej založiť objektívne presvedčenie, že jej sporná nehnuteľnosť vlastnícky patrí, čo je nevyhnutným predpokladom pre začatie plynutia doby na nadobudnutie vlastníckeho práva vydržaním podľa § 134 Občianskeho zákonníka. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že ani T. O. nepredostrela súdu inú „verziu“ uzavretia predmetnej zmluvy ako v konaní (podľa výsledkov vykonaného dokazovania) objektívne vylúčenú verziu. T. O. potom nemohla držať predmetnú nehnuteľnosť v dobrej viere, že jej táto nehnuteľnosť patrí, a preto si do vydržacej doby v zmysle § 134 ods. 3 Občianskeho zákonníka nemohla započítať dobu jej držby ani jej právna nástupkyňa (pôvodne žalovaná 2/ T. O.), ktorá od T. O. nadobudla predmetnú nehnuteľnosť na základe darovacej zmluvy uzatvorenej (ktorej vklad do katastra nehnuteľností bol povolený dňa 10.10.2001). Keďže vklad darovacej zmluvy bol povolený až dňa 10.10.2001, mohla pôvodná žalovaná 2/ nadobudnúť vlastnícke právo k spornému pozemku vydržaním až 10.10.2011, kedy by uplynula desaťročná vydržacia doba v zmysle § 134 Občianskeho zákonníka. V konaní nebol preukázaný opak (napriek tvrdeniu žalobcu), že v roku 2008, teda pred uplynutím vydržacej doby na strane pôvodnej žalovanej 2/, bola k spornému pozemku zapísaná poznámka o duplicitnom vlastníctve X-247/08 a súčasne bolo nesporné, že medzi žalobcom a pôvodnou žalovanou 2/ vznikol o tejto nehnuteľnosti spor, čo potvrdila aj samotná pôvodná žalovaná 2/, ktorá sa

na pojednávaní zo dňa 25.10.2016 vyjadrila, že „... až rok po smrti pani R. (pozn. odvolacieho súdu: menovaná zomrela dňa XX.X.XXXX) prišiel za mnou pán E. a ten mi hovoril, že je to jeho ...“ (str. 6 zápisnice o pojednávaní zo dňa 25.10.2016 na č.l. 106 rub spisu). Z rovnakého dôvodu potom nebola oprávnená ani pôvodná žalovaná 2/ T. O. previesť vlastnícke právo k spornej nehnuteľnosti na žalovaného 1/ na základe kúpnej zmluvy zo dňa 17.05.2013, nakoľko v tom čase nebola vlastníčkou predmetnej nehnuteľnosti.

14.3. Pokiaľ žalovaný 1/ namietal, že najprv T. O. a následne aj žalovaná 2/ T. O. sa uchopili držby predmetnej nehnuteľnosti (túto reálne užívali), a to T. O. po zavkladovaní predmetnej zmluvy V 2986/96 a T. O.

po uzavretí darovacej zmluvy s T. O., táto skutočnosť je vo vzťahu k plynutiu vydržacej doby nepodstatnou. Pokiaľ ide o držbu T. O., túto odvolací súd ako už vyššie uviedol, neposúdil ako dobromyseľnú, a preto si dobu tejto držby nemohla do svojej vydržacej doby započítať ani pôvodná žalovaná 2/ a pokiaľ by aj žalovaná 2/ začala užívať sporný pozemok hneď po uzavretí predmetnej darovacej zmluvy, tak rozhodný vo vzťahu k jej dobromyseľnosti bol dátum povolenia vkladu predmetnej zmluvy do katastra nehnuteľností, nakoľko odvtedy u nej mohlo vzniknúť objektívne presvedčenie o tom, že je vlastníčkou predmetnej nehnuteľnosti. Uvedený záver nachádza oporu v bode VII. predmetnej darovacej zmluvy, v ktorom je deklarované, že „vlastníctvo k darovaným nehnuteľnostiam prechádza na obdarovanú dňom vkladu vlastníckeho práva na Okresnom úrade v Čadci, katastrálny odbor a týmto dňom na ňu prechádzajú všetky práva a povinnosti s darovanými nehnuteľnosťami spojené ...“ (z darovacej zmluvy na č.l. 63 až 64 spisu vyplýva, že vklad z predmetnej zmluvy bol povolený dňa 10.10.2001 pod č. V 1081/97). S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd neprihliadol na (hoc aj dôvodnú) námietku žalovaného 1/ ohľadne „ďalšieho“ dôvodu, pre ktorý súd prvej inštancie vyhodnotil zmluvu, ktorej vklad bol povolený pod V 2986/1996 ako absolútne neplatný právny úkon spočívajúcu v tom, že T. O. podpísala čestné vyhlásenie dňa 19.02.1996, ktorým vyhlásila, že H. R. je držiteľom spornej nehnuteľnosti (čo súd prvej inštancie posúdil ako popretie následkov uzavretia predmetnej zmluvy zo strany T. O.), nakoľko odvolací súd vzhliadol dôvody neplatnosti predmetnej zmluvy z už vyššie uvedeného „iného“ dôvodu.

15. Odvolací súd sa súčasne nestotožnil s názorom žalovaného 1/, že H. R. nemohla previesť parcelu CKN č. 1931 na žalobcu, lebo v tom čase už nebola jej vlastníčkou takmer 9 rokov, keď parcela EKN č. 2365/3 bola zapísaná na LV nesprávne a táto parcela

po zápise parcely CKN do mapového operátu už neexistovala a v mapovom operáte neexistuje dodnes. V tejto súvislosti v celom rozsahu odkazuje na odsek 44. odôvodnenia rozsudku prvej inštancie, keď navyše poukazuje na to, že predmetom prevodu vlastníckeho práva je pozemok, ktorým sa rozumie časť zemského povrchu oddelená od susedných častí hranicou územnej správnej jednotky, katastrálneho územia, zastavaného územia obce, hranicou vymedzenou právom k nehnuteľnosti, hranicou držby alebo hranicou druhu pozemku, alebo rozhraním spôsobu využívania pozemku a nie parcela, ktorou sa rozumie geometrické určenie a polohové určenie a zobrazenie pozemku v katastrálnej mape, v mape určeného operátu alebo v geometrickom pláne s vyznačením jej parcelného čísla. V konaní nebolo ani len sporné, že parcela CKN č. 1931 zodpovedá EKN parcele 2365/3.

16. Odvolací dôvod žalovaného 1/ spočívajúci v nepreskúmateľnosti rozsudku súdu prvej inštancie z dôvodu, že sa v odôvodnení rozhodnutia nevysporiadal a nevyhodnotil vykonané dôkazy, predovšetkým svedecké výpovede T. O. a T. Y., prípadne čestné vyhlásenie W. N., ktoré podľa jeho názoru mali podstatný význam pre rozhodnutie súdu prvej inštancie (uvedené výpovede mali osvedčovať dobromyseľnosť držby T. O., prípadne existenciu faktickej držby zo strany pôvodne žalovanej 2/ a súčasného žalovaného 1/) odvolací súd vyhodnotil ako nedôvodný. Odvolací súd opätovne konštatuje, že kúpna zmluva, na základe ktorej mala nadobudnúť vlastnícke právo k spornej nehnuteľnosti T. O., nemohla založiť dobromyseľnú držbu u menovanej, a preto bolo vyriešenie otázky faktickej držby týchto nehnuteľností

pre výsledok sporu bezvýznamné. Pokiaľ týmito dôkazmi žalovaná strana preukazovala nadobudnutie a existenciu vlastníckeho práva k spornému pozemku, tak uvedené výpovede neboli spôsobilé nijakým spôsobom zmeniť závery súdu ohľadne absolútnej neplatnosti kúpnej zmluvy, ktorej vklad bol povolený pod č. V 2896/1996. V nadväznosti na uvedené odvolací súd zdôrazňuje, že riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia ako súčasť základného práva na súdnu a inú ochranu vyžaduje, aby sa súd jasným, právne korektným a zrozumiteľným spôsobom vyrovnal so všetkými skutkovými a právnymi

skutočnosťami, ktoré sú pre jeho rozhodnutie vo veci podstatné a právne významné. Tak ako už bolo vyššie uvedené, skutočnosti vyplývajúce z týchto výpovedí (prípadne čestného vyhlásenia) vo vzťahu k rozhodnutiu vo veci samej, by boli podstatné iba v prípade akceptovania argumentácie žalovanej strany o dobromyseľnosti držby T. O., ktorá však ako už bolo podrobne vyššie uvedené zo strany súdu prvej inštancie, resp. aj odvolacieho súdu, nebola akceptovaná. Vo vzťahu k rozhodnutiu vo veci samej bolo rozhodné nielen to, či T. O. bola držiteľkou spornej nehnuteľnosti, ale aj či vykazovala atribúty oprávneného držiteľa, t.j. či bola so zreteľom ku všetkým okolnostiam v dobrej viere o tom, že jej vec patrí. Uvedené však preukázané nebolo, a preto existencia následného faktického ovládania veci zo strany pôvodnej žalovanej 2/ T. O., prípadne aj samotného žalovaného 1/ nebola pri absencii dobromyseľnosti po dobu desiatich rokov skutkovo ani právne významná.

17. Pokiaľ žalovaný 1/ v rámci odvolania nesúhlasil s právnym posúdením súdu, ktorý podľa jeho názoru zle vyhodnotil okolnosti uzatvorenia zmluvy, ktorej vklad bol povolený Okresným úradom Čadca, katastrálnym odborom pod V 2986/96, odvolací súd poukazuje na to, že do práva na spravodlivý proces nepatrí právo strany, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04) ani právo na to, aby bola strana pred všeobecným súdom úspešná, teda aby súd rozhodol v súlade s jej požiadavkami (I. ÚS 50/04). Navyše do obsahu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru nepatrí ani právo strany sporu vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia dôkazov. V nadväznosti na uvedené odvolací súd poukazuje na to, že odôvodnenie napadnutého rozhodnutia sa dostatočným spôsobom vysporiadať so všetkými relevantnými skutkovými a právnymi otázkami, a teda spĺňa zákonné kritéria kladené na odôvodnenie uvedené v ust. § 220 ods. 2 CSP.

18. Na základe vyššie uvedených skutočností a dôvodov, keďže odvolanie žalovaného 1/ v danom prípade nemalo opodstatnenie a neboli zistené ani iné nedostatky v postupe súdu prvej inštancie, na ktoré by odvolací súd prihliadal z úradnej povinnosti, uvedený rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil.

19. Krajský súd zároveň potvrdil aj výroky III. a IV. (týkajúce sa trov konania) rozsudku súdu prvej inštancie, ktoré vykazujú vecnú správnosť. Pokiaľ voči predmetným výrokom podal žalobca z dôvodu prezumovaného § 365 ods. 1 písm. h/ CSP, t.j. že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, odvolací súd sa s jeho argumentáciou nestotožnil. Primárne odvolací súd poukazuje na to, že Civilný sporový poriadok ako rozhodujúce východisko pri náhrade trov konania stanovuje princíp úspechu, ktorý môže byť buď úplný alebo čiastočný. Zákonným vyjadrením tohto princípu je ust. § 255 ods. 1 a 2 CSP, pričom pri plnom úspechu sa úspešnej strane má priznať plná náhrada trov konania a pri čiastočnom úspechu sa má náhrada trov konania rozdeliť alebo je možné rozhodnúť tak, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania. Uvedená základná zásada (tzv. zásada úspechu vo veci) je doplnená zásadou procesnej zodpovednosti za zavinenie. Zásada procesnej zodpovednosti za zavinenie bola transformovaná do podoby vyjadrenej v § 256 CSP a znamená, že trovy je povinná nahradiť tá zo strán, ktorá zavinila, že vznikli. Vo vzťahu k zastaveniu konania (t.j. skončenia konania bez meritórneho rozhodnutia) platí, že ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane. Pojem procesné zavinenie použitý v ust. § 256 CSP sa posudzuje výlučne z procesného hľadiska. Zásada zodpovednosti za zavinenie je inštitútom procesného práva, a preto rozhodujúcou skutočnosťou na posúdenie tejto zodpovednosti je tá, ktorá vznikla po začatí konania. Prvkom zavinenia môže byť aj náhoda, napríklad odpadnutie predmetu sporu, pretože nič z toho nie je možné pripočítať na ťarchu toho, kto sa iba bránil. V prípade ak jedna procesná strana zaviní, že konanie muselo byť zastavené, a teda vo veci nemôže byť meritórne rozhodnuté (v konečnom dôsledku zistené, či bola žaloba podaná dôvodne), vzniká jej zásadne povinnosť nahradiť druhej procesnej strane trovy konania.

20. Žalobca vo vzťahu k výroku III. napadnutého rozsudku namietal, že vo vzťahu žalobcu k žalovanému 1/ nie je vyhodnotenie súdu, že by úspech a neúspech žalobcu bol vyrovnaný, pretože z obsahu rozsudku a skutkových okolností prípadu je nesporné, že úspešný bol žalobca, keď pre posúdenie úspechu/ neúspechu vo veci treba mať na zreteli, že žaloba o určenie vlastníckeho práva bola podaná dňa 14.05.2015, teda za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku, ktorý v prípade zákonného ustanovenia § 80 písm. c/

pri uplatnení nároku na určenie neplatnosti kúpnej zmluvy akceptoval danosť naliehavého právneho záujmu a účinnosťou Civilného sporového poriadku od 01.07.2016 sa mala zaviesť súdna prax, podľa ktorej nie je možné sa domáhať určenia neplatnosti zmluvy, ale je možné domáhať sa určenia vlastníckeho práva z dôvodu neplatnosti zmluvy a v nadväznosti na to mal žalobca z opatrnosti naformulovať petit žaloby tak, aby rozvíjajúca sa procesná prax súdov nevyklúčila jeho petit ako neprípustný, a preto z opatrnosti navrhol petit tak „že súd určuje, že kúpna zmluva uzavretá medzi J. W. ... a T. O. ... pod č. V 1475/2013 je neplatná“ a súčasne navrhol aj petit, že „súd určuje, že žalobca je výlučným vlastníkom parcely CKN 1931...“. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na účelovosť argumentácie žalobcu, keď podľa Občianskeho súdneho poriadku (t.j. v čase, kedy bol podaný návrh na pripustenie zmeny /rozšírenie/ žaloby) súdna prax neakceptovala dôvodnosť žalobných petítov o určenie vlastníctva k určitej nehnuteľnosti popri petite týkajúcom sa určenia neplatnosti zmluvy o prevode určitej nehnuteľnosti. Po účinnosti Civilného sporového poriadku došlo v § 137 k rozlíšeniu žalôb o určenie, či tu právo je alebo nie je, keď prípustnosť týchto žalôb je podmienená existenciou naliehavého právneho záujmu (§ 137 písm. c/ CSP) a žalôb o určenie právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu (§ 137 písm. d/ CSP). Z uvedených dôvodov potom nemožno prijať argumentáciu žalobcu, že on z opatrnosti naformuloval petit žaloby tak, aby rozvíjajúca sa procesná prax súdov nevyklúčila jeho petit ako neprípustný, nakoľko uvedené dva žalobné petity o určenie vlastníckeho práva popri určení neplatnosti kúpnej zmluvy nemohli obstáť, keď procesnú zodpovednosť za späťvzatie žaloby o určenie neplatnosti dotknutej kúpnej zmluvy nesie jednoznačne žalobca. Z uvedeného potom odvolací súd (v zhode so závermi súdu prvej inštancie) dospel k záveru, že žalobca späťvzatím žaloby o určenie neplatnosti kúpnej zmluvy procesne zaviniel zastavenie konania, keď táto časť predmetu konania je z hľadiska jeho významu vo vzťahu k žalobe o určenie vlastníckeho práva významovo a obsahovo rovnocenná. Z uvedeného dôvodu súd prvej inštancie na uvedený prípad správne aplikoval ust. § 255 ods. 2 CSP tak, že žalobcovi a žalovanému 1/ nárok na náhradu trov konania navzájom nepriznal.

21. Pokiaľ žalobca podal odvolanie voči výroku IV. rozsudku súdu prvej inštancie, namietajúc, že vo vzťahu žalobcu k žalovaným 2a/ až 2d/ sa súd prvej inštancie nemal striktne pridržiavať zásady procesnej zodpovednosti za zastavenie konania podľa § 256 ods. 1 CSP, ale s poukazom na § 257 mal rozhodnúť, že v danom prípade žiadnemu z účastníkov nárok na náhradu trov konania nevznikol, pretože tu existujú dôvody hodné osobitného zreteľa, odvolací súd sa s týmto názorom nestotožnil. Odvolací súd poukazuje na to, že ani nebolo preukázané, že by pôvodná žalovaná 2/, resp. po jej smrti jej právni nástupcovia žalovaní 2a/ až 2d/ nejakým spôsobom participovali na skutočnostiach, ktoré zakladali neplatnosť kúpnej zmluvy uzavretej medzi H. (H.) R., rod. O. a T. O., ktorej vklad bol povolený Okresným úradom v Čadci, odborom katastrálnym dňa 18.12.1996 pod V 2986/96, keď predmetom konania, ohľadne ktorého zoberal žalobca žalobu späť, bolo určenie neplatnosti kúpnej zmluvy vkladovanej pod V 1475/2013. Pokiaľ žalobca vzhliadal dôvody na aplikáciu § 257 CSP v skutkových okolnostiach celého prípadu, prístupe účastníkov v konaní a prehľadnej úmyselnosti žalovanej strany manipulovať s listinami, ktoré konanie smerovali k privlastneniu si veci, ktorá žalovanej strane nepatrí, odvolací súd v uvedenom nevzhladol dôvody na aplikáciu § 257 CSP. Žalovaným 2a/ až 2d/ (prípadne pôvodne žalovanej 2/) nemožno pričítať na ľarchu to, že sa v konaní bránili (ako už odvolací súd vyššie uviedol), keď v konaní ani nebolo preukázané, že by menovaní o skutočnostiach ohľadne uzavretia zmluvy medzi H. R. a T. O. mali vedomosť. Práve naopak bolo procesnou zodpovednosťou žalobcu podať žalobu, ktorá by bola formálne a vecne správna. Na základe uvedeného mal odvolací súd za to, že skutočnosť, že žalovaní 2a/ až 2d/ využili svoje procesné oprávnenie a produkovali obranu voči podanej žalobe, nemôže predstavovať dôvod hodný osobitného zreteľa (pri rešpektovaní výnimočnosti a reštriktívneho použitia ustanovenia § 257 CSP), ktorý by viedol k strate ich práva na náhradu trov účelne a dôvodne vynaložených v súdnom konaní proti neúspešnej protistrane.

22. Na základe uvedeného krajský súd potvrdil výroky rozsudku súdu prvej inštancie o práve na náhradu trov konania (výrok III. a IV.), ktoré vykazujú vecnú správnosť.

23. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania medzi žalobcom a žalovaným 1/ rozhodol krajský súd podľa § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a § 396 ods. 1 CSP tak, že priznal žalobcovi ako úspešnej procesnej strane voči žalovanému 1/ nárok na ich náhradu v rozsahu 100 %, nakoľko žalovaný 1/ vo veci úspech nemal. Pokiaľ bol žalovaný 1/ úspešný v odvolacom konaní ohľadne odvolania žalobcu voči výroku III. napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie týkajúceho sa trov konania, odvolací súd

vzhľadom na to, že predmetom odvolania medzi žalobcom a žalovaným 1/ bol výrok II. rozsudku súdu prvej inštancie vo veci samej (t. j. výrok o určenie vlastníckeho práva k predmetnému pozemku), ku ktorému výroku je výrok III. iba súvisiacim výrokom, na úspech žalovaného 1/ ohľadne odvolania žalobcu neprihliadol.

24. O výške náhrady trov tohto štádia konania rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia súdny úradník súdu prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

25. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania medzi žalobcom a žalovanými 2a/ až 2d/ krajský súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP a § 396 ods. 1 CSP tak, že žalovaným 2a/ až 2d/ ako úspešnej procesnej strane nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalobcovi nepriznal. Z obsahu spisového materiálu totiž vyplýva, že žalovaným v rade 2a/ až 2d/ v odvolacom konaní preukázateľne žiadne účelne vynaložené výdavky v súvislosti s uplatňovaním a bránením práva ako trovy konania (majúce sa nahradiť) nevznikli. Práve to bol dôvod, pre ktorý súd povolaný k vydaniu rozhodnutia, ktorým sa konanie končí (odvolací súd), mohol rozhodnúť nielen o nároku na náhradu, ale už aj o nepriznaní náhrady (napriek tomu, že pri striktnom riadení sa textom rozhodnej právnej úpravy by sa mohlo zdať, že tomu tak nie je). Dvojfázové rozhodovanie o trovách konania, predpokladajúce prvé rozhodnutie súdu povolaného skončiť konanie vo veci len o nároku na náhradu a druhé až následné rozhodnutie súdu prvej inštancie o výške náhrady (porovnaj § 262 ods. 1 a 2 CSP) má totiž zmysel len pri pozitívnom vyriešení otázky nároku na náhradu, a naopak taký zmysel postráda, ak výsledkom uvažovania o nároku na náhradu je záver o neexistencii takéhoto nároku u žiadnej zo strán sporu (prvej preto, že ju na to neoprávňuje pre ňu nepriaznivý, či ňou zavinený výsledok konania a u druhej preto, že tu buď niet trov majúcich sa nahradiť, alebo že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, odôvodňujúce nepriznanie náhrady). Prezentovaný právny názor vyplýva i z uznesení NS SR sp. zn. 6Cdo 166/2016 zo dňa 26.10.2016 a sp. zn. 7Cdo/14/2018 zo dňa 28.02.2018.

26. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)